

ЖОВТЕНЬ Ч. 10

OCTOBER No. 10 1975

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

Р. XXXII Ч. 10 ЖОВТЕНЬ OCTOBER No. 10 Vol. XXXII

Діма: Казка про птаха з крилами перебитими	1
Міжнародний рік жінки — рік української жінки	
200-ліття Америки — 100-ліття українського поселення в Америці	1
О. Ставнича: Приєднання молодого членства	2
М. Тарнавська: Що думають читачі про "Н. Ж."	4
На ювілейний дар. Наша обкладинка.	6
У. Л. Маленька пані великої душі	7
Д-р В. Лев: Народна одяга в Яворівщині (докінчення)	10
М. Тарнавська: Українська література англійською мовою (док.)	11
С. Кузьменко: Замість несподіванки	12
Калейдескоп жіночого життя С. Луцька	14
Що читати?	15
Р. Б. Вакаційне	16
Тільки між нами і телефоном.. Л. Калинович	17
Відгуки	18
М. Б. Бібліографічний довідник авторів-жінок	19
Подумайте-відгадайте. Усміхніся	19
Вісті з Централі	20
СФУЖО	22
Our Life	24
Наше харчування. Л. Гриців: Свіжа городина	
Н. Ч Куховарські назви	28
Вишивка. У праці	29
Посмертні згадки. Замість квітів.	30
Хроніка округ. Округа Філадельфія	31
Розвага-забава	34
Річні збори. Календарець СУА	Обкл.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець,

Наталія Ішук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівичка-Холодна.

Адреса Редакції:

Our Life Editor
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 674-5508

Адреса Адміністрації:

Our Life
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Editor: **Uiana Llubovych** 108 Second Ave.
tel. 674-5508 (cod. 212) New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська — голова
Олександра Різник — заступниця

Любослава Шандра — заступниця
голови

Христина Навроцька — заступниця
голови

Ольга Ставнича — заступниця
голови

Евфрозина Мартинець — протокулярна
секретарка

Марія Савчак — кореспонден-
ційна секретарка

Марта Яцушко — касирка
Поля Книш — фінансова
секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Захарко — організаційна

Ірина Лончина — виховна

Даня Дикий — виховна

Люба Волинець — культ.-освітня

Маруся Бек — зв'язків

Камілія Смородська — зв'язків

Теодозія Савицька — сусп. опіка

Марія Барагура — пресова

Дора Рак — статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич

Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Мусяковська — голова

Ірина Качанівська — член

Надія Попель — член

Наталія Лопатинська — заступниця

Олена Шиприкевич — заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Грушкевич — Огайо

Дарія Маркусь — Чикаго

Лідія Дяченко — Філадельфія

Ольга Цар — Нью Джерзі

Миртль К. Слейбі — Дітройт

Марія Томоруг — Нью-Йорк

Ірина Руснак — Північний Нью-Йорк

Лідія Фіцалович — Нова Англія

Теодорія Кушнір — Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

КАЗКА ПРО ПТАХА З КРИЛАМИ ПЕРЕБИТИМИ

ДИМА

Перебили Птаху крила,
а у нього ж в крилах сила.
А безкрилий Птах — як мука,
або як скрипаль безрукий,
або як маляр без зору...
Не злетіти Птаху
вгору:

Перебили Птаху крила
ті, які літять не вміли.
Ті, що заздрять всім крилатим,
щоб і він не зміг
літати.

Та побачив Вітер Птаха
і гукнув: "Не плач, невдахо!
Я дошю тобі крила,
є на те у мене вміння,
не зламає жодна сила
крил твоїх
нове проміння.

Будуть в тебе крила-чудо,
чудо-крила будеш мати...
Їх не бачитимуть люди
ті, що заздрять
всім крилатим.

Будуть в тебе крила-диво,
диво-крила будуть в тебе...
Знов літатимеш щасливо
аж під хмари,
аж до неба!"

Вітра мову Сонце чує,
золоті нитки дарує,
аби крила пришивати,
аби Птаха рятувати.

Птах злетів у простір синій
і живе собі й донині.

(Зустріч років. Поезії 1973 р.)

Я. Музика. Фенікс. Підскляний
маюнок.

J. Muzyka. Phoenix.

МІЖНАРОДНІЙ РІК ЖІНКИ — РІК УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ 200-ЛІТТЯ АМЕРИКИ — 100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ

За нами вже половина Року Жінки, роз-
починаємо відзначування 200-ліття Америки та 100-
ліття українського поселення у цій країні.

Це все повинно б дати нам можливість, багато
можливостей, проявити себе, свою організованість;
запрезентувати свої здобутки, свій вклад у культуру і
цивілізацію чи науку цієї країни, а теж свою власну
прадідівську культуру, мистецтво, науку. Наче б
відкрилася завіса і яскраве світло впаде на сцену, де
повинні б появитися ми та показати світові, хто ми і
які ми.

Очевидно це теж нова можливість познайомити
світ із тим що ми окреслюємо "правдою про Україну"
у найкращому значенні цих слів.

А усюди і завжди з нами є думка про тих, хто на
рідних землях засвідчує про те, що ми як самостійна
нація не так вже легко дамо себе знищити.

Це теж момент, коли треба оглянутися назад і

поглянути вперед і здати собі справу із своїх
організаційних осягів та зі своєї здібности і
спроможности діяти спільно, спільно прямувати до
однієї цілі.

Відкриваються можливості — а яка дійсність? На
жаль, все наново треба ствердити, що не вміємо
діяти об'єднано у згоді і взаємній пошані. Перед
кожним новим почином рівночасно із запалом,
плянами, будиться побоювання хто зачне спір, хто
почне кидати обвинувачення, не здорову критику, яка
іноді послуговується неправдивими, видуманими чи
викривленими фактами, хто і якою метою почне
ляти і сіяти підозри на діяльних людей доброї волі!

Зустрівши нещодавно молоду жінку, яка брала
участь у Конференції в Мехіко, я була свідком такої
розмови:

— Ми стали у вашій обороні — каже старша пані

— Отже нас треба "обороняти"? — відповідає

Наша обкладинка: Ярослав Музика. Символи Сквороди. Лінорит.

Our cover: J. Muzyka. Skovoroda's symbols.

ПРИЄДНУВАННЯ МОЛОДОГО ЧЛЕНСТВА

ОЛЬГА СТАВНИЧА
заступниця голови Головної Управи СУА

Доповідь виголошена на З'їзді голів Окр. Управ СУА

Підстава кожної організації — це її майбутнє, а тому й завданням її є приєднувати нових молодих членів. Важливе є теж, щоб членство вживалося в організацію й розвивалося разом з нею.

У зв'язку з цим дозволю собі висловити декілька своїх думок.

Зовнішній вигляд СУА може помилково робити враження на багатьох молодих жінок, що це організація для матерів і бабусь. Ось, для прикладу, наведу уривок з однієї моєї розмови.

Півроку тому, в зустрічі з паном Лисогором, мені довелось звернути йому увагу на те, що він, представляючи нью-джерзькому губернаторові українські організації, "забув" представити СУА як одну з них. Він сказав мені тоді: "... таж то там тільки старі бабці". На це я відповіла йому, що він видно не читає своєї газети.

Я завважую, що серед громадянства бракує належної пошани до нашої організації, а це може впливати негативно на молодих жінок.

Отож, щоб змінити зовнішній вигляд нашої організації, треба, щоб і молоді наші членки займали керівні пости в Окружних Управвах та в Головній Управі.

Подруге, в нашій програмі мусять віддзеркалюватися зацікавлення молоді жінки. Час, коли СУА підготовляв буфет на різного роду громадські свята чи забави, мусить скінчитися! Громадянство, а особливо молоді жінки, мусить пізнати, що СУА це не продовжування кухонних зобов'язань дому, а організація з широким світоглядом, яка виконує й виконуватиме великого значення завдання. Наші делегатки до різних комітетів чи Окружних Відділів УККА мусять почувати себе рівноправними членами їх, вповні кваліфікованими виконувати в них більш відповідальні зобов'язання, аніж секретарські й господарські.

Докінчення зі ст. 1

молода — Перед ким і за що? Ми вложили багато праці і зусиль у підготовку і в участь у Конференції, а виходить що нас треба "обороняти"!!!

У "Нашому Житті" ч. 7 на сторінках СФУЖО була стаття "Діємо об'єднано". Здавалося, що все було заплановане, завдання поділені і узгіднені, а на ділі? Виходить ми не здібні діяти об'єднано. Виходить, у кожного, або у багатьох будиться амбіція показати, що тільки він діє правильно, а це, на думку деяких, найкраще показати, коли інших представити у поганому світлі, а до того, свої не завжди зрілі і

Молода жінка вважає себе повноцінною громадянкою і не хоче бути членкою організації, яка будь-яким чином, хоч може й не хотючи, представляє себе другорядною.

Провід і членки СУА мусять включати себе активно в керівну суспільну працю, особливо в такі організації, в яких дотепер домінували чоловіки. Тим самим, членки СУА, які ввійшли в провідні органи іншої організації, мусять працювати в ній як членки чи делегатки СУА, а не раптом покидати свою ідентичність зі СУА і ставати виключно членкою нового органу. Отож, членка, що ввійде в управу іншої організації, завжди повинна виявляти свою приналежність до СУА, особливо, коли вона є його делегаткою.

Програма СУА є різномірна й достосована до зацікавлень багатьох жінок.

У місцевостях, де нема окремого відділу для молодих жінок, членки мають обов'язок виготовляти свою програму так, щоб нею зацікавити й молодих. Наприклад: сучасні життєві проблеми, політичні й суспільні рухи та контроверсійні справи.

104 Молодечий Відділ присвятив кілька своїх сходин обговорюванню аргументів за і проти абортів. Це були одні з успішніших сходин.

Одним з найважливіших засобів приєднування

обдумані виступи замовчати. Всякі натяки обростають ще здогадами, і росте "обвинувачення".

На чію воно користь — не треба вияснювати!

І так перед тими двома річницями — 200-ліття Америки і 100-ліття нашого тут поселення — враз з плянами, які дали б нам великі можливості розвитку і вияву, будиться страх: як ми цей іспит здамо, чи ми зрілі до спільної конструктивної праці? Чи це відкривається нове поле до дії чи до непорозуміння і спорів?

молодих членок — це пропаганда США. Мусимо намагатися активно виказувати наші позитиви активно виявляти наші досягнення, нашу програму й наші завдання. Маємо для цього безмежні можливості — за допомогою брошур, афішів, летючок, маємо наш цінний журнал "Наше Життя", як також можемо користуватися українською й американською пресою, радіо й телевізією.

Відділи мусять інформувати про свою діяльність не лише в українській пресі, але й у своїх льокальних газетах і повідомляти-оголошувати в них про окремі новини з своєї діяльності. Відділи можуть давати оголошення характеру публічного до місцевого радіо й телевізії, які радо й безкоштовно це виконують, як Public Service, якщо мають відповідний час їх підготувати.

До своєї програми Відділи мусять включати діяльність публічного характеру, як ось: базари, виставки, вечірки, дні Союзянки, заборони, де молоді жінки при спільній праці й спільній розвазі матимуть змогу зустрітися з членами й ближче взаємно познайомлюватися.

Щоб приєднати нових членок, дуже успішний є особистий контакт. Треба поцікавитися українками, що живуть у даній місцевості. Поїхати туди й привезти жінку на свою імпрезу чи сходу, зацікавитися нею й познайомити її з присутніми. Знаємо, що не кожній жінці легко самій заходити в невідоме їй середовище, багато приємніше це зробити в чийомусь товаристві. Маймо на увазі, що нових членок приєднуємо не лише нашою цікавою програмою, а також ввічливим товариським відношенням яке завжди всіх приваблює.

Тому треба, щоб Відділи виготовили список нових жінок в околиці, особисто з ними сконтактувалися, запрошували на цікаві програми, вислали їм наші летючки, повідомлення про нашу діяльність, у тому — найважливіше особисте, поіменне запрошення й підтримування з ними постійного контакту.

Відділ, в якому є старші жінки, повинен допомагати створити молодечий відділ. Він же не забирає в них членок, а навпаки, молодечий відділ завжди має більше нагод і можливостей приєднувати молодих жінок до США. І тому, в кожній

Ділимося із членками Союзу Українок Америки сумною вісткою, яка наспіла з Едмонтону в останніх хвилинах, про те, що там 25 вересня 1975 р. померла на 75 році життя, загально відома, заслужена суспільна діячка.

св. п. Ірина з МАКУХІВ ПАВЛИКОВСЬКА.

Похорон відбувся 29 вересня 1975 р. в Едмонтоні, відкілля її тлінні останки будуть перевезені до криптки св. Софії в Римі, де спочинуть поруч її чоловіка бл. п. сенатора Юліана Павликовського.

Головна Управа Союзу Українок складає родині Покійної вислови співчуття, а в її пам'ять пересилає на цілі СФУЖО 100.— дол.

Головна Управа Союзу Українок Америки

місцевості, де є старший відділ, повинен бути і відділ для молодших, хібащо замала громада.

Відділи повинні втримувати контакт з пластунками, сумівками й студентками, запрошувати їх до себе й іноді влаштовувати спільно свята чи панелі. Ці молоді дівчата — це ж наші майбутні членки, й ми не можемо про них забувати.

Окружна Управа повинна висилати молодих жінок з округи до місцевостей, де є можливість створити молодий відділ. Добре було б, щоб молоді жінки входили до організаційної комісії й вишукували, де є можливість створити молодий відділ. Туди треба приїхати з матеріалами про США, брошурами, афішами, з примірниками журналу "Наше Життя" й зацікавити молодих жінок нашою програмою. Не треба зразу вписувати їх у членки США, їм треба спершу дати нагоду познайомитися між собою, та зацікавити їх завданнями й ідеями США.

Молодечий відділ мусить бути якнайкраще поінформований про цілі й програму США. Їм важко приєднувати до нашої організації нових жінок, поки вони самі не будуть переконані, що ми не якийсь товариський клуб, а могутня організація з багатою п'ятидесятирічною історією й великою громадською працею попереду.

ВІТАЄМО ЧЕРГОВОГО "ТИСЯЧНИКА"

Молодечий 18-ий ВІДДІЛ — з Пассейку — зорганізував ще в травні 1975 р. льотерію, з якої дохід у сумі 1000.- дол. призначив на запасний фонд "Нашого Життя".

На жаль, стаття про цю цікаву і корисну імпрезу так чек згубилися на пошті, так що аж сьогодні сума 1000.- вплинула до каси США і це дає нам можливість подякувати 18-му Молодечому Відділові за цей щедрий дар.

(Підсумки нашої анкети)

У травні 1974 р. появився в нашому журналі цілосторінковий запитник "Що думаєте про "Наше Життя"?. Редакційна колегія закликала читачів відповісти на поставлені питання та висловити свої завваги, поради й побажання. На заклик редколегії — виповнити та повернути запитник — відгукнулися 142 читачі. Сто сорок і дві виповнені анкети — це невелике число, якщо брати до уваги понад п'ятитисячний наклад нашого журналу. Це число, однак, вистачає вже, щоб служити як лабораторійна пробка, аналіза якої може виявити — до певної міри — деякі прикмети й нахили, типові для читачів нашого журналу взагалі.

Із 142 опитуваних — 118 осіб заявили себе членами СУА. (Нечленів було 16, 8 на це питання не відповіли). Найбільше читачок було у віці від 46 до 55 літ (52 особи), 29 було у віці 56 до 65 літ, 26 — понад 65 літ, 18 від 35 до 45 року життя, 15 — нижче 35 літ. Тільки дві особи не подали свого приблизного віку. 110 наших опитуваних читає НЖ регулярно, 12 — часто, 1 — рідко. 119 передплачує журнал, 2 —

купують, 2 — позичають (19 осіб на ці питання не відповіли). На 24 запитаних позначено, що, крім опитуваних, журнал читають і їхні чоловіки або інші чоловіки в родині.

З усіх матеріалів журналу найбільше зацікавлення серед читачів викликають: 1) статті про визначні жіночі постаті, 2) вступні статті і 3) статті про жіночий рух. Найменше зацікавлення виявили опитувані 1) англомовними сторінками, 2) дитячими сторінками та 3) хронікою відділів СУА. Ось так у статистичній мові анкет виглядає таблиця зацікавлення читачів друкованими в журналі матеріалами: Таб. 1

А яка ж реакція читачів на матеріали, що їх вони читають? Деяка кількість опитуваних не висловила своєї оцінки матеріалів взагалі, або висловила їх лиш частково. Все таки значне число виповнило рубрики "дуже подобається", "подобається", "не подобається" і на підставі цих голосів ми можемо прийти до висновку, що в НЖ найбільше подобаються: 1) статті про визначні жіночі постаті, 2) статті про мистців і мистецтво та 3) оповідання, нариси, репортажі. Най-

менше подобаються читачам: 1) англомовні сторінки, 2) дитячі сторінки та 3) сторінки СФУЖО. Виразно негативних оцінок було незвичайно мало: хроніка відділів СУА має перше місце серед матеріалів, що викликають негативну реакцію, але й вона зібрала всього 11 осуджуючих голосів. Табеля популярності матеріалів НЖ у сухій, але найбільш вимовній мові чисел виглядає так: Таб. 2

На питання, чи журнал повинен присвятити більше місця жінкам і життю в сучасній Україні 110 читачів відповіло "так", 18 — "ні", а 14 не відповіло взагалі. 65 опитуваних висловилося позитивно про те, щоб містити матеріали про чуже оточення, в якому живемо, 39 вважало, що треба обмежуватися до матеріалів про життя української спільноти, 38 осіб до цього питання не зайняло становища взагалі.

У коментарях 12 читачів заявило, що люблять Н.Ж. читають його "від дошки до дошки". Багато читачів висловило журналові компліменти: "НЖ — такий цікавий журнал, що не можна нічого проминути, бо все цікаве", "Журнал для мене — закороткий", "Я задоволена з журналу", "Не можу діждатися", "Мій чоловік старається завжди перший вхопити журнал", "Журнал дуже гарно редагований, на високому рівні", "редагований дбайливо і заслуговує на признання", "Журнал чимраз кращий", "Журнал багато підійшов на рівні та йде з духом часу", "Тематика журналу дуже широка, може відповісти на заінтересування і нечленок", "Матеріал цікавий", "Матеріал — вартісний", "Журнал тепер досить різноманітний", "Дуже люблю читати НЖ. Деякі статті читає мій чоловік", — а якась читачка із закордону пише "Дуже цікавий журнал, шкода, що в Канаді такого нема".

Деякі читачі висловилися спонтанно про окремі матеріали: "Ваші статті на мистецькі теми — для мене чудові", "Дуже цікавий скарб старовини Руси-України", "Мені дуже подобається нове мистецьке оформлення, особливо обгортка", "Добре опрацьований Калейдоскоп

ТАБЕЛЯ 1

	читає: 131	не читає: 11
1. статті про визначні жіночі постаті	" 129	" 13
2. вступні статті	" 128	" 14
3. статті про жіночий рух	" 125	" 17
4. інтерв'ю,	" 125	" 17
оповідання, нариси, репортажі	" 123	" 19
5. дискусійні — проблемні статті	" 123	" 19
статті про мистців і мистецтво	" 121	" 21
6. куховарські приписи	" 119	" 23
7. статті про важливі події еміграційного життя	" 118	" 24
8. листи від читачів	" 117	" 25
9. вірші	" 117	" 25
спогади	" 116	" 26
10. статті про справи СУА	" 116	" 26
статті на виховні теми	" 116	" 26
лікарські поради	" 115	" 27
11. матеріали про вишивання	" 114	" 28
12. гутірки про моду	" 112	" 30
13. рецензії на книжки	" 107	" 35
14. статті з нагоди національних річниць	" 101	" 41
15. сторінка СФУЖО	" 100	" 42
16. городничі поради	" 96	" 46
17. хроніка відділів СУА	" 82	" 60
18. дитячі сторінки	" 66	" 76
19. англомовні сторінки		

ТАБЕЛЯ 2

	дуже подо- бається	подо- бається	разом позитивних відгуків	не подо- бається
1. статті про визначні жін. постаті	56	35	91	5
2. статті про мистців і мистецтво	42	42	84	1
3. оповідання, нариси, репортажі	40	40	80	3
4. дискусійні, проблемні статті	33	44	77	5
інтерв'ю	59	38	77	3
спогади	41	36	77	3
5. матеріали про вишивання	41	35	76	1
6. статті про жіночий рух	26	47	73	6
7. статті на виховні теми	29	43	72	4
8. куховарські приписи	29	39	68	1
статті про важл. події еміг. жит.	19	49	68	6
9. вірші	16	51	67	5
10. лікарські поради	34	31	65	2
гутірки про моду	32	33	63	3
11. вступні статті	18	45	63	4
статті з нагоди нац. річниць	21	42	60	3
12. рецензії на книжки	17	43	54	2
13. городничі поради	22	32	54	1
листи від читачів	14	40	54	5
статті про справи СУА	15	39	54	1
14. хроніка відділів СУА	13	35	48	11
15. сторінки СФУЖО	10	37	47	5
16. дитячі сторінки	22	24	46	2
17. англomовні сторінки	5	28	33	4

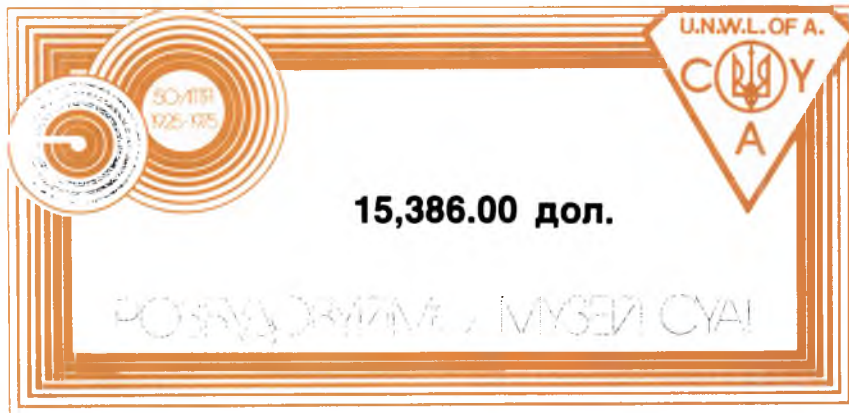
жіночого життя. Це — віконце на широкий світ", "Папір, обгортка — чудові", "Дуже вдале було з паперовими тарілками", "Це число за травень (1974) є найкраще", "Калейдоскоп ЖЖ цікавий", "Статті 'Дуб зломався', 'Русалії' — прекрасні", "Найкращі статті п. Люби Волинець — чудово випрацьовані", "Цікаві статті про жіночі постаті, мистецтво, рецензії на книжки".

Є теж чимало спонтанних критичних зауваг: "Чому змінили обкладинку? Була краща", "Чому дописують мужчини?", "Дитячі сторінки — непотрібні, бо є Веселка", "На виховні теми завжди майже те саме", "Дискусії про паперові тарілки — цілком зайві, шкода сторінки", "Замало дискусійних статей", "Замало статей на суспільні теми", "Куховарські приписи — не вдаються", "Приписи — недокладні", "Гутірки про моду — непотрібні", "Інтерв'ю не повинно обмежуватися до постатей околиці Нью-Йорку", "У вступній статті не переходити змісту статей в числі, а сконцентрувати увагу читача на провідній думці", "Звернути особливу увагу на чистоту мови і граматичні помилки. Не вживати русизмів і польонізмів", "НЖ" повинно служити виключно нашій організації. Просить не зробити з НЖ літературного журналу", потрібні "кращі пояснення,

деталі до вишивок", "докладніше описувати спосіб шиття" "Обкладинка не подобається. Журнал здається тепер для мене чужий", "Дитячі сторінки — незадовільні. Тематика натягнена. До дітей треба знизитися", "Відносно кількості англomовних відділів думаю, що для них дається забагато місця в НЖ, "НЖ — нерівномірно редаговане Обкладинка — жаклива" "Треба подбати, щоб журнал виходив своєчасно", "Зле поставлена господарська частина", "Журнал НЖ повинен цілим своїм єством залишитися українським — ні в якому випадку не можна його модернізувати". Та вже найбільше негативних зауваг на тему хроніки відділів СУА: "Хроніки задовгі і все те саме повторюється", "Хроніка могла б бути коротша", "Забагато місця забирає в журналі хроніка", "Забагато місця присвячується хроніці округ", "Забагато сторінок присвячених справам СУА", "Менше про хроніку відділів, більше про можливості виявлення себе в сучасному модерному світі", "Кількасторінкова хроніка відділів тільки відбирає охоту до передплати вашого журналу", "забагато нудної хроніки", "скорочувати хроніку округ", "Як є хроніка, то непотрібні описи загальних зборів", "Скоротити хроніки відділів до мінімум, бо вони нудні та повторюються", "Хроніка — нецікава і задовга".

Чимало суперечливих відгуків спровокувало питання "Чи містити матеріали про чуже оточення"? — "Обмежуватися до життя нашої української спільноти було б ліпше, тому що матеріали про чуже є в чужих журналах", "Всі ми читаємо англomовні газети і журнали. Журнал мусить всю увагу присвятити нашій спільноті", "Про оточення можемо довідатися з чужомовної преси", "Журнал повинен містити матеріали про чуже оточення, але тільки тоді, коли, порівнюючи його з нашим, можемо завважити свої недоліки і їх направити, або коли ми їх перевищуємо... бо це робить нас гордими на своє походження". Інші ж читачі висловилися, що треба "звернути увагу на добрі сторінки американського життя. Є доволі чого нам вчитися", що треба впровадити окремий відділ про "життя, успіхи, проблеми та організації жінок чужого оточення", а одна читачка дала до цієї теми цікавий коментар, що його зачитуємо повністю: "Безперечно, ми залюблені в собі і думаємо, що в нас — найкраще, тільки тому, що наш горизонт обмежений. Цілий світ аналізує порівняльною методою, але ми її боїмося."

З додаткових відділів, до їх читачі хотіли б бачити у журналі, названо такі категорії матеріалів: статті про молодість, її зацікавлення та виховання, практичні поради для домашнього господарства, статті про здоров'я та новинки з медицини, статті про можливості праці, вибір професій і студій, гумор, косметичні поради, контроверсійні, стимулюючі статті для дискусії, статті про церковне, суспільне і політичне життя, про спорт, мітологію, астрономію, природознавство, парапсихологію, про шляхетські герби та козацькі титули, про жінок на високих становищах, про українську музику, як теж анекдоти про славних людей. Десяток читачів домагається збільшення кількості друкованих у журналі літературних матеріалів, зокрема нарисів, фейлетонів, оповідань жіночого пера. Кілька читачів хотіли б більше матеріалів про вишивання, про моду, статей на тему, як організувати жінок до громадського життя, статей про мистецтво. Дві читачки просто заявили що хотіли б бачити в журналі більше матеріалу про свій 1. Відділ СУА! Два запитники виповнені англійською мовою. Обидві читачки бажали б більше матеріалів англійською мовою: одна з них каже, що тоді більше англomовних членів передплачувало б журнал, а друга додає коментар: "Якщо цей журнал

ЗА М. СЕРПЕНЬ 1975 Р. ЗЛОЖИЛИ:

Окружні Управи і Відділи СУА від членок, Організації, Установ, і громадян:

100 дол. — 23 Відділ — Дітройт
95 дол. — 59 Відділ — Балтімор

В тому — 25 дол. Кредитова Кооператива "Самопоміч" по 10 дол. — 7 членок Відділу
90 дол. — 63 Відділ — Дітройт
62.50 дол. 3 Відділ — Фенікс — Арізона

60 дол. — 71 Відділ — Джерзі Ситі по 10 дол. — 6 членок Відділу
20 дол. — 65 Відділ — Нью Брунсвік
20 дол. — 66 Відділ — Нью-Гейвен
10 дол. — 24 Відділ — Елізабет

Разом 507.50 дол.

Особисті пожертви:

50 дол. — Марія і Ярина Турко — Кембрідж, Масс.

Разом 50 дол.

**Поля Книш
фінанс. секр.**

ЩО ДУМАЮТЬ ЧИТАЧІ? (Докінчення)
має втриматися при житті, він мусить взяти до уваги наших дітей."

Не всі читачі зрозуміли інтенцію нашого запитника. Деякі поділилися із редколегією своїми турботами ("Як оживити суспільне життя?" "Чому молодь не слухає порад батьків?") Дехто висловив уваги, що адресовані не до журналу, а до СУА (Чому конвенція була в готелі Статлер, а не в якійсь нашій установі? Навіщо вчити чужинців, як писати українські писанки?) Одна читачка написала такий коментар про матеріяли в журналі: "Повинно бути те, що інтересує наше жіноцтво і чим зацікавлені всі відділи СУА" — не розуміючи, що якраз на те, щоб довідатися, що саме інтересує наше жіноцтво і був подуманий наш запитник. На щастя, інші читачі зрозуміли нас краще і всім їм від широкого серця дякуємо. Їхні зауваги, побажання й уподобання — у більшій чи меншій мірі — напевно матимуть вплив на майбутній напрям журналу.

ПОДЯКА

Цією дорогою хочу висловити мою щирю вдячність подружжю Еви й Мирослава Гнатових за їхню справді родинну гостиність і сердечність, якої я зазнала гостюючи три тижні в їхньому домі. В тому часі мій чоловік перебував під опікою спеціалістів у шпиталі в Мідлтавні, де живуть Ева й Мирослав Гнатові. Живучи в Кергонксоні, що віддалений 34 миль від Мідлтавну і не маючи авта, я не мала б змоги відвідувати свого чоловіка щоденно. Ева й Мирослав Гнатові прийшли мені в допомогу неначе рідні, завдяки їхній безкорисній гостинності я могла проводити довгі години в шпиталі.

З цієї нагоди складаю 40.- дол. на Суспільну Опіку СУА. Цим я бажала б започаткувати фонд на проведення акції "Вакації для старших осіб", яку в цьому році заініціювала референтка Суспільної Опіки 89 Відділу СУА в Кергонксоні, Софія Барусевич.

Дарія Горняткевич

НАША ОБКЛАДИНКА

Про широкий вахляр зацікавлень мистця Ярослави Музики згадуємо у статті про цю незвичайну жінку в сьогоднішньому числі НЖ. Ще одним доказом різnorodности й багатства її знання є цикл "Символи Сквороди". З-поміж діалогів цього філософа, який жив два століття тому, вибрала вона один, який входить у групу "Розмова, названа алфавитом, або буквар світу"; його темою є символи, або таємне значення деяких картин.

У діалозі Григорій запрошує приятелів у гостинну де вони приглядаються картинам. Ведуть розмову про те, що картина — це книга, німа, але говорить. Григорій вияснює не тільки те, що картина зображає, але теж про що вона говорить, що символізує, яка з неї наука.

Ось дерево, на якого цвітучих вітках сидять птачки. Це соловей учить своїх дітей співати. Але що говорить картина? Прочитайте: Батьки — найкращі вчителі. Треба слухати законів предків, того, що вчить наша мати-біблія.

Наступна картина, яка на нашій обкладинці: олень пробитий стрілою похилив голову, шукає трави. Мисливець зумів його поціпити, але трава "вигонить" стрілу. Скворода вірить давнім переказам про те, що поранений олень може виликуватися за допомогою трав. За давніми грецькими переказами, таку властивість мала трава звана "ясенець". А це нас учить, що природа перевищає науку.

Устриця, замкнена у своїй шкарлупі, говорить про те, що Бога треба шукати у своєму внутрі. Слон піднімає вгору трубу на привіт сходячому сонцю. Кажуть бо, що слони збираються до сходу сонця, щоб віддати честь сходячому сонцю, як благородна людина, що віддає честь Богу.

Легендарний Нарциз пригладатється залюбки своїй відбитці. Нещасний не знає, що треба пізнати себе — своє нутро.

В автографії цього діалогу про символи поміщено малюнки запозичені із книжки "Емблеми та символи". Служили вони Григорієві Сквороді до розважань та філософських і дидактичних висновків.

Ярослава Музика сягнула до цього джерела за тематикою і подала у змодернізованій формі символи Сквороди, з яких один містимо на нашій обкладинці.

"У ній було щось вічне"
Леся Українка

У "Новій Хаті" з 1935 р. (ч. 24) Лідія Бурачинська пише про свої відвідини у Ярослави Музики. Як це не дивно, коли чверть століття пізніше довелося мені бути в її домі, мої враження дуже і дуже збігалися з тими, про які читаємо в Новій Хаті. Правда, помешкання було у тому самому будинкові при вул. Чарнецького (дім тов. ім. Шевченка): перед будинком старі акації, темні сіни і сходи, а в передпокої ця ж або подібна занавіска із яворівської виби-ванки. В кімнаті високо під стелею полиця з кількома старовинними мисками, дзбаном, глиняним бараном, кахлями. На довгому столі тканий рушник, а може, перемітка з городенщини, миска. Але умовини життя зовсім змінені: менша житлова площа, брак окремої робітні, про яку писала Лідія Бурачинська, тощо. Але не будинок і не ці предмети, які зливалися у гармонійну цілість, давали подібність враження. Це атмосфера дому і сама господиня ставила знак рівняння поміж тими роками, які треба міряти не тільки мірою часу, але всіма змінами, які зайшли у житті і побуті. Це вона, ця невеличка пані, про яку одна з її рецензенток, Антоніна Струтинська писала як про "вольову, тендітну і ніжну жінку", її висока культура, сила її духа надавала оточенню печать гармонії, краси, внутрішнього змісту, незалежного від зовнішніх обставин. Такі, як вона, одержимі якоюсь любов'ю, обдарені творчим надхненням, рятують світ від сірих буднів, дають силу перетривати тягар недостатків і терпінь.

Побіч Ярослави Музики був ще тоді теж її муж, д-р Максим Музика, з невідлучною люлькою, ласкавим, мудрим поглядом, повільними рухами. Він — учений мікробіолог, вона мистець з крові-кости, а яка незвичайно згідна пара. Неможливо уявити собі одного без другого. У своїх ляконічних листах пише після його смерті до друзів в Америці: "Горе за горем, а тепер хіба найбільше, я втратила найдорожчу людину, свого мужа".

Ярослава Музика. Коні. Ліногравюра.
Jaroslava Muzyka. Horses.

Ярослава Музика.
Jaroslava Muzyka

Справді це ласкавість долі, що вдалося їй врятувати хоч частину збірки зразків народного мистецтва нашого і чужого та мистецьких творів з усіх усюдів, з цілого світу. А мені та ж ласкава доля дозволила оглянути їх та власні твори Ярослави Музики у яких, можна сказати, відбита історія її життя, яке було вічним шуканням і вдосконалюванням творчих доріг і засобів. Творити для неї така конечність як віддихати. Навіть тоді, коли їй щось загрожувало, не розставалася з мольбертом. Ця, трохи безрадна у справах щоденних, пані, виказувала незвичайну відвагу і, як мені розказували, завжди брала під опіку когось, кому загрожувала небезпека чи з ким небезпечно було зустрічатися. Це можливо, довело до її арешту і перебування у тайзі. Оглядаю теж твори з тих часів. Показує чудові малюнки з ботанічною точністю зображених квітів тайги, різьби на березовій корі, на відпадках металю з поблизу гут чи фабрик, плитки слюди. В її руках все стає предметом мистецтва. Не маючи відповідних матеріялів, сама старається їх зладити із доступних сирівців. (наприклад, кольори до емалі). Для її життєвого шляху характеристичне те вічне шукання, експериментування, змагання до вдосконалення. Їй дуже підходить девіза, яку у своїх спогадах з часів війни написав проф. Гіршфельд: "Не тривати, а прямувати".

Свій життєвий шлях почала вона у родині юриста Стефановича у Залізцях, Тернопільської області. Зацікавлення мистецтвом, мабуть, передав її дід по матері о. Савчинський, який разом з Устіяновичем розмальовував церкви.

Сама Ярослава Музика розказує, що почала рисувати ще маленькою, але любила йти своєю власною дорогою. Цитую за "Новою Хатою" ч. 24-1935 р.

"Пригадую собі, що в третій класі дала вчительці один рисунок, що на нього була дуже горда. Я малювала водяними фарбами і хотіла видобути з них

яркі, виразні краски. Тому помішала їх і згустила і наложила яркими плямами. А вчителька дала мені за це двійку! Пригадую собі виразно, що я була зла на неї за таке розчарування..."

"І шкільне навчання рисунків не давало мені вдолення. Все треба було робити однаково, все "так, як другі". Це нудило мене".

Дідо звернув увагу на рисунки внучки, а бабуся майбутньої мисткині посилала до Львова, куди сім'я Стефановичів перенеслася, гроші на науку. Вчиться вона у школі Батовського (тут колись вчилася і Кульчицька), потім у т. зв. Вільній Академії, де зустрічається з цікавими людьми як маляр, психолог і природознавець Вацлав Вітвіцкий. Співпрацює з візантійською групою малярів, що захоплюються староукраїнським іконописом (Сосенко, Бойчук, Федюк, Пещанський, П. Холодний). Згодом стає співробітником Національного Музею у Львові як рисівник, рівночасно вивчаючи мистецтво реставрації і консервації ікон у Пещанського. З ініціативи директора цього музею Свенціцкого доповнює своє знання поїздкою по Україні а теж у відомого вченого з ділянки консервації і реставрації ікон Грабова (у Ленінграді). Вернувшись з цієї поїздки у 1928 році, стає співробітником Національного Музею. Про її незвичайну працюватість свідчить те, що в одному році відновила 16 ікон. Праця в Музеї розбудила в ній зацікавлення до старовинних технік, в тому теж до малювання на склі. Але це не заспокоює її жадоби знання і пізнання. Подорож до Скандинавії та Парижу, де вчиться в школі Андре Лота, зближає до неї і зближає її до експресіоналізму та знайомить з новими течіями західного мистецтва.

У 30-их роках стає співосновником Асоціації Незалежних Мистців (АНУМ) wraz з малярами Михайлом Осінчуком, Павлом Ковжуном. АНУМ гуртує мистців тої міри як Бутович, Гординський,

Андрієнко-Нечитайло, Сельський, Іванець і ін. Декілька років стоїть у проводі цієї Асоціації. Є головним ініціатором та мотором видавання журналу "Мистецтво", на яке віддає усі свої гроші, як також гроші що їх одержує від свого чоловіка.

Журнал редагований був дуже сміливо на високому рівні, і варто було б про нього згадати більше, що виходить поза рамки цієї згадки. Присвячував він увагу і народньому мистецтву та ставив вимоги якості і кваліфікованої опіки над виставками народнього мистецтва. Дуже гостро виступав проти виставок, які крім творів справді народнього мистецтва, включають: "жахливі речі різних артисток і артистів повітового рівня. Для організації і проводу потрібні спеціалісти аби вони дали певний мистецький чи науковий результат, та усвідомили їх ширих впорядчиків про суть тих виставок".

Сама Ярослава Музика дуже цінила народню творчість і в результаті збирила чудову збірку. Досліджувала старовинні техніки і зуміла примінювати їх у своїх творах.

За виїмком 8 років перебування у тайзі (не рахуючи подорожей по Європі) життя Ярослави Музики зв'язане зі Львовом. Тут найдовше жила, тут була її перша виставка у 1923 р. в Промисловому Музеї, спільно з мистцями: Пронашко, Клейман і Шульц. В каталозі з її виставки у 1968 р. у Львові подане що перша виставка відбулася у 1922 р., але йшлося тут мабуть про участь у спільній виставці українських малярів. Антоніна Струтинська у своїй праці-рецензії поміщеній у журналі "Дукля" (ч. 1 1969 р.) нарахує 70 виставок Ярослави Музики. Виставляла вона по цілому світі: у Львові, Києві, Москві, Варшаві, Берліні, Римі, Парижі, Празі, Лос-Анджелес, не згадуючи менших місцевостей.

Ярослава Музика. Перемишльська легенда. Ліногравюра. 1963
Jaroslava Muzyka. Legend

Ярослава Музика. Казка Ліногравюра. 1967
Jaroslava Muzyka. The Story.

Ярослава Музика. Пастушка. Живопис на склі
Jaroslava Muzyka. Painting on glass.

Ярослава Музика. Пейзаж з місяцем.
Олія 1935

Jaroslava Myzyka. Landscape with moon.

Ярослава Музика. Три жінки. Емаль.
1938

Jaroslava Myzyka. Three women.

Ярослава Музика. Жіночий портрет.
Олія. 1935

Jaroslava Myzyka. Portrait of a Woman.

Переглядаючи каталоги та рецензії її виставок, хочеться підкреслити велику різноманітність технік і матеріалів, у яких вона працює. При тому треба зазначити, що вона не зносить дилетантизму, і кожну техніку старанно вивчає і вдосконалює. Самий перелік усіх ділянок зацікавлення заняв би немало місця. Загляньмо у список цього, що появлялося на виставках: графіка у різних техніках (літографія, дереворити, суха голка, монотипія); живопис (олія, темпера, пастель, енкастика); мозаїка, емаль, малюнки на склі і під склом, видряпування на золотій і срібній фользі (чорно-срібні і чорно-золоті мініатюри), батик, тиснення-різьба на шкірі, карбування на метали, мініатюри на слюді, мініатюри з березової кори, зображення на склі вкритому тонким шаром срібла або золота, а далі килими, вишиванки на полотні, проекти меблів, інкрустація ескізи маскарадних костюмів.

Володимир Осійчук у рецензії на виставку, яка була поміщена у "Літературній Україні", пише: "В жадобі творити звертається до всіх стихій природи", а Антоніна Струтинська у цитованій вище статті в журналі Дукля називає її шукачем і експериментатором. Справді усе, що їй доступне, стає предметом мистецтва. Оповідання самої Ярослави Музики про її першу спробу в школі, коли намагалася згустити фарби, уже заповідає цю її життєву пасію. До кінця свого життя пробує і, може не один раз, як тоді вчителька, життя ставило їй "двійку" тільки за те, що не хотіла йти втертим шляхом. Рецензенти підкреслюють незвичайні висліди її експериментів, наприклад у емалії, де "барви полахкотять якимось феєричним вогнем, справляючи враження дорогоцінної коштовності". Ця техніка притягала її якраз тому, що вона складна, і її вислід буває несподіваним. Напевно те саме, крім зацікавлення старовинними техніками, притягало її до підсклянного малюнку і малюнку на склі. Де-не-

де підкладає вона фольгу, що дає несподівані ефекти.

Різномірна теж тематика і жанри її творчості. Є теми, які повторяються як особливо близькі: це постать Лесі Українки, цикл Шевченкіани, слов'янські боги, материнство, гуцульські повір'я, казки. Один з рецензентів порівнює її відомого "хлопчика з качками" до поетичної простоти Малого Принца Де Зекзюпері. Є теж символічні картини, як Фенікс, історичні постаті св. Ольги чи Анни Ярославни. Всього не перелічити.

У 1968 р. влаштовано у Львові самостійну виставку Ярослави Музики. За словами Антоніни Струтинської ("Дукля ч. 1 — 1969 р.) її відвідало 8 000 глядачів. Ця виставка "виявила її могутне і дуже своєрідне обдарування", свідчить, що "духовий ріст і продуктивність не слабне з віком, а міцніє, збагачується, глибшає", а далі: "стиль насажений найкращими вселюдськими досягненнями в цій області, перш за все коріниться глибоко у животворних мистецьких традиціях свого народу". Описуючи виставку, Антоніна Струтинська особливо задержалася над "Ольгою", яка панувала над усією виставкою". У каталозі, на жаль, її не поміщено. Сама Ярослава Музика писала до друзів: "критика мовчить, бо не знають на яку ногу стати", а про каталог "не з речей, може, не таких, як хотіла. Причину не трудно відгадати", а далі: "Я дуже сміялася, як звиджувачі говорили (мабуть під враженням кількості і різноманітності експонатів) "ето она? — невозможно!" — Люди привикли бачити — пише — мистця як так рослого — а то вона має 150 см висоти і обмаль тіла".

І ми, які бачимо тільки окошки її творчості мусимо сказати: Невжеж це все пережила і створила вона! Чи це можливо? Маленька пані великої обдарованості, великої культури, і душі!

З а ч і с к а . У дівчат звисали на плечах дві коси з-під хустки, зв'язані кінцями вплетених у них кольорових вузьких стяжок. Заміжні жінки розпускали деколи розплетене волосся під хустку на плечах. Волосся розчісували, роблячи довгий проділ по середині голови. На чоло спадає "гривка". Часто дівчата й молодичі закручували гривку в дрібні кучері, т. зв. "цічки". Колись закручували їх наслиненим пальцем, або загіртим цвяхом, пізніше вже купленим залізком.

Поверх сорочки вдягали "к а б а т" — полотняну бязку, коротку немов камізьку, зовсім простого мішкватого крою. Деколи у жінок кабат був трошки довший, вшитий до стану, з клинцями внизу по боках. Кабат шили так: цілий кусник полотна складений удвоє, немов мішок (прямокутно), витинають із боків так, що вгорі лишаються коротенькі рукави. До них пришивають решту рукавів. Спереду кабат застібається на один ряд гудзиків, звичайно малих, скляних. Комірець вузький, стоячий. Чоловічий кабат нічим не різнився від жіночого, простого, не припасованого до стану, не мав тільки стебнованих пазух.

Поверх кабата вдягали **кафтaн**, довгу полотняну нагортку, скроєну до стану. Від пояса розходитьс'я кафтан вниз кльошовато, тому що по боках вшиті клини від пояса вниз. Горішня частина кафтана шита на подобу кабата, тільки не стебнована. Кафтан не застібали, не мав він навіть гудзиків. Носили його розгорнутим, або закладали полу на полу і підперізували: жінки вузьким, тканим з вовни. Мужчини підперізували штани ремінним вузьким поясом — "ременем".

Мужчини носили штани "нагавиці" з полотна, досить вузькі, головню внизу, бо так легко входили до чобіт. В стані матня трохи ширша входить збиранками у полотняну обшивку, припасовану до стану, так що можна було не підперізувати штанів, щоб не спали. Але ремінь був невід'ємною частиною одягу, вживаною здавен-давна. Обшивку в штанах запинали гудзиком, звичайно мосяжним, часто з військового австрійського мундира або плаща, з "ворлом". Хлопці нераз запинали штани дерев'яним гудзиком з грубшого патичка. Інших гудзиків при штанах не було. В штанах була тільки одна кишеня, з правого або лівого боку, залежно від села.

Носили колись і **с в и т и**, шиті з доморобного сукна, тканого з вовняних овечих ниток. Жіноча свита темnobрунатного кольору, крою подібного до кафтана, не застібнута на гудзик. Тільки низький комір та краї спереду обшиті червоною волічкою. Чоловіча свита роблена з попелястого сукна, скроєна до стану, як жіноча, з викладаним коміром,

застібається на гудзики й петлиці. Комір й кишені обшиті червоною волічкою.

Взимку носили **к о ж у х** з овечих шкір, біло виправлених, не покритих ніяким сукном. Крій кожуха такий самий як свити, до стану. Комір у Новім Яжеві, Залужі, Вільшаниці, Новім Яжеві і деяких інших селах, великий з овечої шкіри, заслонює цілі плечі. З-під коміра звисає на плечах мала шкіряна китичка. Комір не застібається під шиєю. Тому часто в мороз у дорозі підв'язували попід комір хустку і заслоняли шию. В деяких селах, в напрямі сходу й півночі, Верб'янах, Курниках, Тросцянци, комір малий і вузький, але звичайно застібнутий на гудзик. Кожух запинається на круглі в формі вузлів гудзики зі шкіри та маленькі шкіряні петельки.

Часто натягали на кожух свиту або кафтан, щоб зберегти нову виправу й охоронити від дощу або снігу. Поверху підперізувалися ремнем, жінки поясом.

Взимку носили **мужчини баранячу шапку**, доморобну, з простим волосом. Для хлопців купували в місті т. зв. **натяганку**, ніби кримку. Носили її і старші.

Влітку носили **капелюх**, куплений у місті (Яворові), попелястий з широкими крисами. Такий капелюх на дощі скоро тратив форму. Одначе були капелюхи ліпшої якості, т. зв. дубельтові. Їх не носили на дощ. Носили теж капелюхи доморобні, шиті з плетінки, "крисачки". Виплітали її хлопці, звичайно пастухи "за худобою", із стебел доспілого жита. Плетінка була почвірна, не потрійна, зубчаста по боках. Із неї шили капелюх досвідчені "майстри". Головка в капелюсі низька, криси широкі. Довкруги головки вузька червона стяжка. Кожне село в Яворівщині мало якусь спеціальну прикмету солом'яного капелюха, що відрізняла його від іншого. Міський капелюх купували звичайно у Велику П'ятницю після вечірні з плащаницею. Тоді багато мужчин мандрувало до Яворава.

Давня ноша Залужа та Яжева Старого, як і цілої Яворівщини, проста, скромна, невибаглива, але зроблена із своєрідним смаком, викликувала гарне естетичне враження. Вона достосована до небагатої землі та досить одностайного краєвиду. А все таки зберігала вона в собі ознаки українського народного стилю й форми. Вишивки Яворівщини вже перед 2 світовою війною спопуляризувало "Українське Народне Мистецтво" як прегарні українські зразки. Шкода, що зараз після першої світової війни селяни, головню молодші, почали закидати свою традиційну ношу і вдягати модну, "панцку", немов би передбачаючи, що після другої війни доведеться насильно змінити одягу. Не один чи не одна з селян жаліють тієї традиційної, так дорогої серцю одягу.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

(Докінчення)

Справжніх наукових монографій про поодиноких українських письменників теж майже немає, але є однотомні вибірки творів, що включають звичайно теж і обширну біографічно-критичну студію про автора.

Про Тараса Шевченка є ціла серія окремих видань, що з них більшість — це популярні брошури про його життя і творчість та невеликі вибірки його віршів. З більших серйозних праць на окрему увагу заслуговують: "The poetical works of Taras Shevchenko, the Kobzar". (Toronto, University of Toronto Press, 1964 for Ukr. Canadian Committee) 563 р. у перекладах К. Андрусишина та В. Кірконелла, "Song out of darkness" (London Mitre Press, 1961) 128 р. переклади Вери Рич, та вибір перекладів Кларенса Меннінга "Taras Shevchenko, the Poet of Ukraine" (Jersey City, Ukr. Nat. Ass'n, 1945) 217 р. В 1960-их роках у Москві появилася том вибраних Шевченкових поезій та прози з репродукціями Шевченкових малюнків. "SELECTED WORKS" В Києві в 1971 році надрукували працю Євгена Шабліовського п.н. "The Humanism of Shevchenko and our time". Найвартіснішим для дослідника Шевченкознавчим матеріалом є виданий в 1962 році в Гаазі, у престижному видавництві Мутон, Шевченківський симпозиум за редакцією професорів В. Міяковського та Ю. Шевельова. "Taras Shevchenko, 1814-1861: a symposium" (The Hague, Mouton, 1962) 302 р.

Було досі кілька видань Івана Франка. Однотомник поезій у перекладах та біографічною статтею Персівала Канді появилася ще 1948 р. "Ivan Franko, the poet of Western Ukraine" (New York, Philosophical library, 1948) 265 р. Існують два окремі еміграційні видання перекладів "Мойсея" "Moses" Tr. Waldemir Semenyuna. New York, United Ukr. Organisations, 1938. 93 р. "Moses". Tr. Vera Rich. New York, Shevchenko Scientific Society, 1973. Ще в 1944 р. появилася був у Нью-Йорку англійський переклад "Захара Беркута" ("Zakhar Berkut", Tr. Th. Borecky. New York, Gaus, 1944) 230 р. Є два советські видання повістей і оповідань Франка "Boa constrictor and other Stories" (1957) та "Stories" (1972) та томик поезій і оповідань у перекладах Джана Віра виданий канадськими комуністами. "Poems and Stories" (Toronto, Ukrainka knuha 1956) 341 р.

Лесю Українку репрезентують дві видані на еміграції книги: "Spirit of flame" (New York, Bookman, 1950) 320 р. видані заходами США переклади Персівала Канді та недавно видану збірку перекладів Вери Рич із великою вступною статтею Константина Біди. ("Lesya Ukrainka, Life and work" Toronto, Univ. of Toronto Press, 1968).

З класиків української літератури доступні бодай частинно англomовному читачеві ще такі автори як Пантелеймон Куліш, що його Чорна рада недавно появилася окремою книгою ("The Black Council" Littleton, Colo. Ukrainian Academic Press, 1973) 125 р. "Михайло Коцюбинський" — існують два радянські видання новель: одне із 1958 року "Chrysalis and other stories" (Moscow, Foreign Languages Pub. House, 1958. 258 р.), та недавно видане The Birthday Present and other stories (Kiev, Dnipro, 1973. 228 р.) та Василь Стефаник, репрезентований двома окремими еміграційними виданнями: "The Stone Cross" (Toronto, McClelland & Stewart, 1971) 164 р. переклади Й. Візнюка ат "A study of Vasyl Stefanyk: the pain at the heart of existence" (Littleton, Colo. Ukr. Academic Press, 1973) 200р. монографія Данила Струка із вибором новель у його перекладі.

З нової української літератури зарепрезентовані в англomовних перекладах Микола Хвильовий "Stories from the Ukraine" (New York, Philosophical Library, 1960) 234 р. переклади Юрія Луцького та Валеріян Підмогильний "A little touch of drama" (Littleton, Colo. Ukr. Academic Press, 1972) 191 р. Тількищо появилася книга перекладів "Записних книжок" Олександра Довженка з великою дослідною статтею про цього фільмаря і письменника пера Марка Царинника. "The Poet as Filmmaker" (Cambridge, Mass. MIT Press, 1973) 323 р.

Із сучасних радянських українських письменників в англomовних перекладах можна читати окремі книги Олеса Гончара "The Cyclone" (Moscow, Progress, 1972) 321 р. "Short Stories" (Moscow, 1955) 268 р. та "Standard-bearers" (Moscow, 1948-50) 2 в. Михайла Стельмаха "Let the blood of man not flow" (Moscow, 1962) 352 р. та Євгена Гуцала "A Prevision of Happiness and other stories" (Moscow, Progress Publ. 1974) 205 р.) Заповіджені, але ще мабуть не появилася переклади з Андрія Головка.

З еміграційних українських прозаїків в англomовних перекладах вийшли книги Івана Багряного "The Hunters and the Hunted" London, Macmillan: New York: St. Martinis: 1956, 244 р. переклад Тигроловів та Тодося Осьмачки "Red Assassasins" (Minneapolis, Denison, 1959) 375 р. переклад Ротонди душогубців.

Дотепер переклади і праці з української літератури появлялися звичайно випадково, переважно з ініціативи поодиноких осіб чи організації, що не займаються цими справами систематично і планоно. Через те в нас появлялися часом переклади творів другорядного значіння, а рівночасно бракувало і бракує в перекладах деяких

Докінчення на стор. 18.

(З приготованої до друку книжки "Новоталалаївські рефлексії" або "Розповіді інспектора народніх шкіл в діяспорі")

Учитель парафіяльної школи Трохим Капшук, у якого я цього разу зупинився, запросив мене приєднатися до нього та його приятеля Пилипа Дримби і відвідати славного новоталалаївського мистця Петра Безгрішного. Вони хотіли замовити в нього родові герби.

Капшук розповів мені, що останнім часом новоталалаївчани зненацька зацікавилися своїм минулим і, досліджуючи його, багато з них виявили в ньому ознаки свого шляхетського походження. Якраз у розпалі цього предко-шукання, на весілля доньки приятеля приїхав Петро Безгрішний...

Пізніше я довідався, що у столиці, де мистець жив зі своєю дружиною, йому не щастило, хоч бували часи, коли, здавалось, успіх був уже зовсім близько.

От хоча б і тоді, коли він малював панорами зі старокраєвою тематикою... То нічого, що він зображував на своїх полотнах речі ним ніколи ніде не бачені, хіба що на лубкових картинах або старих календарях, все одно картини виходили добре, людям подобалися, збільшувалась кількість замовців... Та раптом новоталалаївчанам забаглося історичної тематики і попит на звичайні побутові картини зійшов нанівець.

Поки Безгрішний, уважно переглядаючи історичні книги, поновляв у пам'яті своє знання історії, з Венесуелі прибув мистець Леонардо-Рікардо Мазайло. Він підписував свої картини "Леонардо" і привіз з собою багато вирізок з венесуельської преси, де творчість "Леонарда" порівнювалася з творчістю Леонарда да Вінчі з виразною перевагою в бік Леонарда-Рікарда Мазайла.

"Леонардо" був молодший від Безгрішного, спритніший, з буйнішою уявою і тому розв'язав проблему історичної тематики навдивовижу швидко і, на думку декого з мешканців міста, оригінально.

На своїх полотнах він почав поєднувати відомі історичні постаті з різних епох, а коли тема картини вимагала більше типажу, скажімо, для баталій чи масових сцен, він змальовував потрібних типів зі своїх замовців, з їхніх родин або й знайомих. Такими комбінаціями всі причетні до картин були незмінно задоволені. Мистець не мусів зайво ламати собі голову над новими композиціями, а замовці... Ну, кому б не хотілося бути на картині поруч улюбленої історичної постаті?..

Ще на весільній гостині Безгрішний зорієнтувався, що Нова Талалаївка на даному етапі нічого так не потребує, як добрячого гербаліста. І він не помилився, коли, не довго роздумуючи, позичив у парафіяльній новоталалаївській кредитівці гроші, за які купив у знайомого нью-йоркського букініста

гербовники Бартош-Папроцького й Бантиш-Каменського, і переїхав до Нової Талалаївки.

Тепер Безгрішний перебував на вершинах матеріального й морального успіхів. З описів замовців він так швидко знаходив у гербовниках їхні герби і так чудово відтворював їх, особливо на міді й бронзі, що замовці були в захопленні. І аж на схилі літ Безгрішний зрозумів, як тяжко людині відшукати своє призначення в житті, бо лише тепер з межевою чіткістю виявилось, що протягом усього свого життя він уперто займався не тим, чим мусів би, до чого мав справжнє покликання.

Дримба стояв на ганку й курив. Ми привіталися, Капшук познайомив нас і сказав причину наших відвідин.

— Я й забув за клопотами, — сказав Дримба. — Але й так довелось би цю справу відкласти... Жінка в шпиталі. Оце тільки від неї повернувся.

— Що з нею? — стривожився Капшук.

Дримба нічого не відповів.

— Що з пані Лідою? — перепитав Капшук знову, коли ми вже сиділи у затишній Дримбиній вітальні й пили пиво.

Дримба сидів зосереджений у своїх думках. За якийсь час промовив: "Не витримала сезону".

Ми здивовано дивилися на господаря.

— Говори толком, по-людському, — голосом, у якому можна було вловити нотки і подратування і тривоги, казав Капшук.

— Не витримала, — протягнув Дримба і вже жвавіше почав свою розповідь.

— Кожного року, з початком осені й до самого літа, в нас переважно зайнятий сезон. У вільний від праці час — то ми до людей, то вони до нас. Бували часи більше зайняті й менше, але переважно сезон минав і весело, і приємно. Та цього року в цій справі зайшли зміни. Поперше, сезон почався на місяць раніше, ніж звичайно. Ще в серпні пані Дуся піддала думку пані Нюсі зробити несподіванку для панства Пуциків. Це їхні спільні куми. Поговорили, поговорили й вирішили відсвяткувати їх 25-літній ювілей подружнього життя несподіваною для них гостинною. Зібрали по 10 доларів з пари на подарунок — 5 — на горілку, а страву уже кожний приготував яку вмів.

Прізвище ювілятів мені видалось мовби знайомим.

— Здається, я читав про цю подію в пресі, — промовив я, раптом пригадавши, як у часописі, який я передплачую, це прізвище фігурувало в заголовку до передовиці. Заголовок "Пуциків вшановують!!!!"

закінчувався чотирма знаками оклику і довго був причиною гарячих дискусій новоталалаїчан. Всіх заінтригував четвертий знак оклику.

— О, про це було багато понаписувано по газетах. Передавали й по радіо. Несподіванка, правда, вдалася. Всі були задоволені... Їжа була добра і випивки не бракувало... Зібрали непогану суму й на пресу...

Я не міг зрозуміти, яке відношення має розповідь Дримби до хвороби дружини. Капшук помітно хвилювався.

— Ще на несподіванці, — він далі Дримба, — я помітив таємниче шепотіння, в яке чомусь не посвячувалося моєї Ліді. Вона навіть була образилась. Та рівно за місяць причина таємничого шепотіння виявилася — нею були ми з Лідією.

Одного вечора Гусянські запросили нас проїхатись по місті їхнім новим авто. Підвезли вони нас під готель "Королі" і запросили випити з ними каву. Заходимо. І увяють собі, там, у найкращій бенкетовій залі нас чекало чотириста вісімдесят шість людей. Були наші добрі знайомі, і менше, і зовсім незнайомі, які, як виявилось пізніше, були знайомими наших чи їхніх знайомих. Коли ми увійшли, вони крикнули "Сурпрайз", а потім ще й заспівали "Многая Літа"! Хтось довідався, що цього року здійснюється срібний ювілей нашого одруження.

— Ви маєте чудових друзів! — захоплено сказав я. — Це можливе тільки у Новій Талалаївці, запевняю Вас.

— Гм... Воно то так — протяг Дримба. — Але звідси всі клопоти й почалися. Після нашої несподіванки почалися несподіванки для всіх, що були на нашій несподіванці та їхніх рідних і знайомих. На них ми знайомилися з незнайомими гістьми і за короткий час наше життя перетворилося, можна сказати, на суцільну несподіванку. У хаті тільки й стало чути: "Несподіванка з приводу подружнього ювілею панства Чхунів!", "Несподіванка з нагоди річниці подружжя панства Пудельських!", "Несподіванка з нагоди входу до нової хати панства Бараболянників!", "Несподіванка з нагоди іменин пані Кавун!"... Останні два місяці припадало на дві-три несподіванки на тиждень. Дружина пішла до праці, бо я сам уже не міг дати ради. А до того ж ще й та інфляція...

Тиждень тому, в суботу, ми відбули іменини куми вдень, а увечорі добре, ніде правди діти, погуляли на несподіванці з нагоди срібного ювілею подружнього життя панства Кукурудз. Все йшло, здавалося, добре. Та в неділю, як уже святкували ювілейні поправини, моя Ліда зомліла. Авто швидкої допомоги відвезло її до шпиталю. Думали — серце. Та лікарі, дякувати Богу, ствердили тільки фізичне й нервово вичерпання. Почала вже нібито приходити до здоров'я. Та коли я їй сказав, що телефонувала пані Пончик і цікавилася, коли заберу її зі шпиталю, у неї знову піднявся тиск крові і наступило повне ослаблення. Вона відчуває, що пані Пончик готує несподіванку з нагоди її повернення зі шпиталю.

— Розумію твою проблему, Пилипе. Треба

подумати, як її розв'язати. Сказав Капшук. — Я поговорю з пані Пончик.

Дримба недовіриливо похитав головою.

— Не думаю, що тепер уже буде можливо щось зробити. Задалеко вже це все зайшло.

— Не вішай носа. Так проблем не вирішують, — сказав Капшук. — Я таки поговорю з пані Пончик! Знаєш що? — Я їй поясню, що тепер люди мають у житті так багато несподіванок, а натомість так рідко у них здійснюється сподіване, що буде більша радість для кожного, коли їм додати трохи сподіванок. Звичайно, я маю на увазі, приємних. Отже можеш сміло сказати своїй Ліді, що більше несподіванок не буде. Ось я навіть зараз і зателефоную до пані Пончик. Дай мені число її телефону.

Та пані Пончик вдома не було. Вона з дружиною пішла на річний бенкет товариства "Новоталалаївські Політичні Емігранти", на якому члени товариства мали ділитися між собою враженнями з їх останньої туристичної поїздки додому.

— Зателефоную до неї завтра, — сказав Капшук. — Не журись. Я твою справу полагоджу.

— Трохима, — врадувано промовив Дримба, — Я бачу, що у тебе таки добра голова.

— А тепер збирайся, — сказав, підводячись, Капшук. — Я чув, що Безгрішний дістав нові зразки мідних та бронзових листів.

— А може... — нерішуче почав Дримба.

— Збирайся, збирайся... — перебив його Капшук. Порадуеш жінку. Це їй піде на добре.

За півгодини ми були в робітні Безгрішного й оглядали його праці. На стінах у обрамунні і без висіли виконані на полотні, картоні та папері різних форм і розмірів герби. Попід стінами стояли мідні та бронзові листи з подібними зображеннями. Безгрішний пояснив, що члени недавно заснованого товариства "Шукачі Скарбів Минулого" тепер готуються до своєї осінньої виставки. У приятелів розбігалися очі.

— А ми до Вас, пане маестро, якраз у цій справі. — сказав Капшук. — Хочемо, щоб Ви допомогли нам знайти зв'язок з нашими предками.

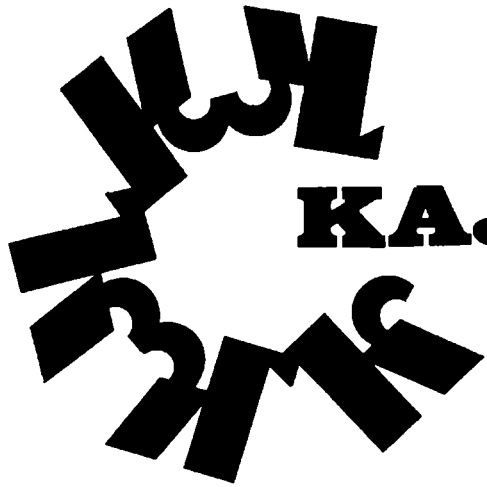
— На міді, бронзі, полотні, картоні чи папері? — по-діловому спитав мистець.

— Я б хотів на міді... нерішуче почав Капшук. — До меблів... французько-провінційних...

— З Бартош-Папроцького чи Бантиш-Каменського — питав далі Безгрішний. Він узяв з полиці дві грубі книги і поклав на стіл. Приятелі подивилися один на одного й нічого не відповіли. Тоді Безгрішний дав по книжці кожному і сказав: "Вибирайте!"

Приятелі вибрали собі по зразку й домовилися з мистцем щодо розміру й матеріялу. Було вирішено, що обидва герби на мідних листах розміру в квадратний ярд.

(Докінчення на ст. 18)

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світляна Луцька

УКРАЇНА

- У бюлетені Міжнародної Амнесії ч. 7 (липень 1975) подано обширну біографічну інформацію про Ірину Стасів-Калинець. Бюлетень подає, що вона в останніх двох роках важко хворіє на печінку й нирки та що її родина пробувала вислати ліки й теплий одяг, але вона ніколи цього не одержала. Міжнародня Амнесія закликає писати листи в її обороні до генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва.
- У червні 1975 року Лідія Чайка-Муленко з Запоріжжя здобула перше місце в міжнароднім жіночій турнірі шахісток, який відбувся в місті Пйотркув-Трибунальський, Польща. З 13 можливих точок в турнірі Лідія Муленко виграла 11,5, тобто 10 перемог і лише три нічиї. Вона працює машиністом мостового крана в Запоріжжі й у вільному часі займається шахами. У 1974 році Л. Муленко стала чемпіонкою шахісток України. Вона грає сміливо в гостроатакуючій стилі.
- Єдиний у Радянському Союзі селекціонер азалій — це українка Світлана Приходько. Вона працює в цій ділянці понад 25 років, вирощуючи в теплярнях Київського ботанічного саду нові сорти цієї екзотичної рослини. С. Приходько виплекала 12 нових родів азалії. Її найбільший успіх — це виплекання пахучої азалії, який вона досягнула, схрестивши пилкок родонддрону клейкого з квітом азалії і створивши новий запашний гібрид. Знані її сорти азалії: лілійова "Каскада", сліпучо біла "Наречена", рожева "Іграшка", світанковий "Славутич" та інші. Світлана Приходько автор книжки "Азалія індійська". Вона має науковий ступінь кандидата біологічних наук.
- Широкою популярністю втішається на Україні тріо бандуристок: Мая Голенко, Тамара Гриценко та Ніна Писаренко. Всесоюзна фірма "Мелодія" випустила п'ять наспіваних ними платівок. Остання "Гігант", відзначена як краща платівка року, містить 15

пісенних перлин їхнього репертуару. У "Бібліотеці музичної самодіяльності", яку випускає видавництво "Музична Україна", вийшло дві збірки пісень з репертуару тріо бандуристок "Вечорниці" та "Ой співаночки мої". Рік-у-рік зростає майстерність, вокальна культура співачок. Тріо відбуло 21 заграничних концертних подорожей. Нещодавно вони стали лавреатами премії ім. Т. Шевченка.

- У Львові існує парфумерно-косметична фабрика, яка продукує парфуми і кольонські води. Їхні парфуми "Гуцулка", "Марічка" й "Карпати" дістали високу оцінку спеціалістів на виставці в Болгарії 1972 року.

США

- Цього року виклади Української літератури в Ратгерському університеті, Нью-Бронсвік, провадить д-р Ляріса Онишкевич. Курс включає прозу 19 і раннього 20 століття. У Пенсилвенському університеті виклади курсів української давньої і новітньої літератури провадить д-р Наталія Пазуняк. Курс Української культури в Мерсі Коледж, Нью-Йорк, провадить вже другий рік їх ініціатор магістер Анна Слюсарчук. В Нью-Йоркському Університеті два курси української мови, середній та початковий провадить цього року магістер Зірка Дерлиця.

АРГЕНТИНА

- Буенос-Айрес. 19 квітня 1975 р. померла, по довгій недужі, малярка Ольга Гурська-Крюкова. Народилася 18. III 1902 р. в Києві де й закінчила Академію Мистецтва. В другій світовій війні покинула Київ і через Львів виїхала в Австралію. Пізніше переїхала в Аргентину де й оселилася на постійно з своїм чоловіком малярем Борисом Крюковим. Малювала в імпресіоністичнім стилі квіти, мерту природу та портрети. Ольга Гурська була відома й в еспаномовному мистецькому світі де не раз появлялися про неї згадки. З поміччю журналіста Гейно Цернеска приготувала трьомовну монографію (українською, еспанською та англійською мовами) "Борис Крюков".

Що читати?

Ганна Черинь: "Хитра Макітра"; збірка гуморесок. Видання "Українського Золотого Хреста". Чикаго, 1974, 319 ст.

Гумористично-сатиричні твори спроможні викликати різну реакцію; здебільшого вони викликають усміх, що може відобразити всю гаму почувань. Добрі сатиричні твори зроджують звичайно гіркий усміх. В такому творі читач здебільша бачить себе самого або ж своїх найближчих із різко накресленими негативними рисами характеру. Самі прояви персонажа смішні, наче незвичні, однак свідомість того, що це наші власні риси, викликають огірчення на самих себе, тому й усміх стає гірким, невеселим... Такі роздуми про гіркий усміх можемо віднести до гуморесок і сатири Ганни Черинь у її збірці "Хитра макітра". В книжці 39 сатиричних оповідань, чотири сценічні драматизовані твори і два розділи з цитатами з преси із сентенціями в тому ж гумористичному жанрі. — Ганна Черинь це досвідчена літераторка і громадянка, авторка збірок поезій, новель і дитячих та гумористичних творів. Тож її споглядання життя всестороннє, здається жодна людська хиба не уникне її спостережливого

погляду; адже ж першою рисою письменника є спостережливість і схильність до аналізування сприйнятого. Збірка "Хитра макітра" це наша американська дійсність крізь призму критичного погляду, кинутого збоку... Гляньмо на тематику оповідань: запорадність в господарстві й амбітність господині — риса непогана, та коли її переборщити, вона набирає карикатурних форм, забарвлюється злобою й заздрістю, ось як у гуморесці "Баба Палажка в Америці". Наша балакучість і поверховність висмівається в "репортажі" про радіомовлення. Настає до надмірного вживання фармацевтичних виробів в Америці стала основою для прогнози на майбутнє ("Через триста літ"). Поверховність в наладнанні подружніх відносин відзеркалена в оповіданні "На закутах". В збірці заторкнені й болючі суспільні теми, а саме питання мішаних подруж у "Казці про трьох дочок і трьох амбасадорів". "Теляче" захоплення власними дітьми висміяне в гуморесці "Геніяльні діти". Проблема міської злочинності й реакція на неї представлена в оповіданні "Хитра макітра", де зображене фіяско в намаганні перехитрити хитрих. Висміює авторка також намагання деяких авторів чи віршописців помирити вогонь з водою, а саме комерційну настанову до життя з поезією... ("Ультрамодерна муза"). Дуже вдалою пародією на різні жанри еміграційної літератури є розділ "Українська муза на еміграції". Оповідання з політичними нотками вказують на нашу державну незрілість, переборщену сентиментальність.

З драматизованих творів найбільш вдалий "Свої люди", в якому

зударяються "два світи" — забріханий підсоветський і наївно щирий українсько-американський, де на диво читача «все ж перемагає останній: танцюристка ансамблю втікає в обійми українського юнака, вибирає волю. Є й менше вдалі твори, яких можна було б не включати в збірку, та вони губляться серед добре написаних, гостро накреслених гуморесок.

Можна ствердити, що своєю книжкою Ганна Черинь збагатила нашу доволі убогу сатиричну літературу.

Н. П.

ЛЬВІВСЬКИЙ ЖУРНАЛ ПРО "ЗАМАХ НА БУЛАВУ"

У журналі "Жовтень" ч. IV присвячено 6-сторінковий памфлет у відділі "Пост імени Ярослава Галана" українській жіночій організації в США. Памфлет підписав Р. Федорів, а місця написання цього "твору" Нью-Йорк-Львів. У стилі, тоні й формі характеристичних для цього роду публікацій, мішаючи різні прояви громадського життя, інколи цитуючи навіть українську пресу в США (напр, стаття д-ра Цимбалістого у "Свободі"), автор має на думці Союз Українок, приписуючи жінкам намір зробити "замах на булаву" (такий є наголовок "твору"), тобто обняти провід. Чого ж там нема! Переважно всі пияки і розпусники "Наше Життя" дістало назву "Наше нічне життя" і то в нашому пуританському суспільстві, усі з якимсь підозрілим минулим і нечистими намірами на будуче! Памфлет говорить про те, що наша праця таки має свою вагу і значення, якщо нам хоч у такій недостойній формі присвячено стільки уваги, але наковбасив здорово "автор" Роман Федорів.

КАЛЕЙДОСКОП - Докінчення

ІТАЛІЯ

• На початку травня 1975 р. в Ніцці відбувся перший світовий конгрес письменниць. На конгресі відкрито виставку творів, написаних жінками, а також виставку жіночих журналів. Переведено семінари на тему особливостей жіночої літератури. На закінчення конгресу створено Міжнародню організацію письменниць.

• 14 вересня 1975 р. Папа Павло VI проголосив Анну Байлей Сітон святою. Це перша свята уродженця США. Церемонія канонізації відбулася в присутності

100,000 осіб. З цього 16,000 американців, які особливо прибули на це небуденне свято. Перший раз в історії Католицька Церква дозволила жінкам брати активну участь у церемонії канонізації. Зараз перед формальним проголошенням святости Є. Сітон, чотири жінки подали коротко життєпис святої французькою, еспанською та англійською мовами, наголошуючи різні епізоди з її життя. Є. Сітон народилася 28 VIII. 1774 р. в Нью-Йорку. Вона є основицею американського чину Сестер Милосердя св. Йосифа, який заснувала в 1809 р.

Вздовж автостради пухнастим квіттом вкриті дерева. Від білих китиць почерез різні відтіні до темночервоних. Маленькі деревця мімоз, насажені кілька років тому, розрослися кріслато. У повітрі запах очерету і риби. Згори долітає час від часу крик мев. Ми вже у Вайлдвуді. За плечима заходить сонце. Біжу привітати море. Стою і дивуюся. Зникли піскові гори, зелені, буйні надморські трави. Понад берегом ряд — інколи і два — поверхових готелів-мотелів. Тільки море не змінилося. Та сама мерехтлива сукня з підтичкою рясних, білих хвиль. Підкидає ними, шумить, шелестить мов еспанська красуня у буйному танку. Не даюся спровокувати її гордовитим чарам. Тоді вона покірно підповзає до моїх ніг розбитою хвилею, приємною прохолодою лоскоче ноги і не дожидаючи подяки йде собі геть, щоб за хвилю повернутися знов і, мов провокуючи до забави, кидає пригорщу піскової ріни, заманює дивовижною мушелькою або прозоро-фіолетним сотворінням. Ех ти вічна красуне, як не захоплюватися тобою!

Рано стукнуло сонце в моє вікно. По яснім небі з криком переганяються мев. Мов прочани на відпуст з хоругвами, вулицями і завулками сунуть літники з парасолями та торбами. На березі — немов містерія. Куди сягне око розквітлі величезні квіти-парасолі, а довкола розпластані тіла поклонників моря. Хто на вишуканій підстилці, а хто прямо таки на піску. Зі всіх усюдів йдуть двоногі сотворіння і падають ниць перед престолом моря. А воно в блиску раннього сонця ясне, лискуче, мов розсміяний смотрик, пописується новою балевою сукнею. гордовито піднімає хвилі: ось скільки в мені заморожених, задурених, закоханих!

Краєм горизонту час від часу пересувається нечутно вітрильник. Опівдні тарахкотить прогульковий кораблик, над ним згряг верескливих мев. Плястикові пальми на балконах прибережних мотелів мліють від спеки. Над водою приємна прохолода. Очі змучені мінливістю моря, шукають зміни. В пестрім натовпі "купальників" впадає в око біла моряцька шапка, а під нею "заокруглений животик". "Емеритований адмірал" стоїть і, мов

соняшник за сонцем, повертає голову за принадними фігурами надморських модельок. Побіч сіла старушка і поливає морською водою схоровані ревматизмом ноги. Між проходими багато знайомих. Імпозантна постать в чорних купелевих штанцях. На бронзових від сонця грудях золотий медалик. Натяк на духовний стан. В широких, білих капелюсі пані Оля, морська красуня. Личко спрепароване в косметичному кабінеті, проходжується по пляжі, але здалека від води. Дивізійник прикриває рушником "широкі" плечі вірної дружини, щоби сонце не зробило шкоди. Делікатна пані доктор розставляє парасолю над стареньким батьком-професором, що мов соняшний годинник, пересуває свій фотель в тінь! Час від часу професор бере паличку і йде на прохід. Зайде задалеко та вже немає сили вернутися сам до фотеля. Батьки народу — уосіблення різних інституцій — групами політикують! Деякі саме повернулися з Риму.

Хочете знати як було в Римі, як було на конференції в Мехіко, що діється в "СФУЖО", в "Провидінні" і т. п. — йдіть на побережжя у Вайлдвуді. Хочете знати хто з ким заручився, а хто розійшовся, хто мав яку операцію, кого обікрали — їдьте над море.

Наставивши очі і вуха втікаю в море, наставляю плечі під удари хвиль та слухаю їхню вічну розповідь. На вежі урочисто вдарило шість разів. Натовп розплився. На морський беріг виходять тепер з дошками і матрацами аматори їзди по хвилях. Ідуть і падають. Ховаються під воду і знов уперто видряпуються на верх сердитої хвилі, щоб знов злетіти в діл мов з дикого коня.

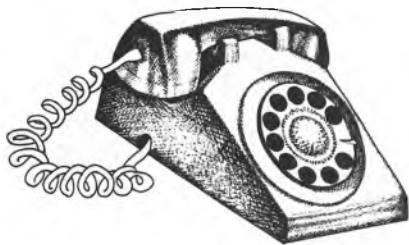
Море споважніло! Мрійливо розмальовує сонце, що заходить, синьо-зелені смуги на його сталевій сукні, а воно вдоволено шелестить бризками хвиль. Вночі повний місяць будує над ним срібні мости і запрошує на прогулянку, та люди воліють таки більш земні розваги. Але раптом змінюється настрої химерної морської красуні. Тумани гнівно закутали обрій. Все навкруги молочно-сіре. Вітер дме піском. Злісно жбурляє парасолями

додолю. Різнобарвні рушники скоро стануть сірими від піску. Море не хоче інтрузів. Мало хто важиться йти на перекір його бажанню. Сусід на піску — канадець — розповідає про свою поїздку на Україну, яку відбув два тижні тому. Київ-Львів-Чернівці-Київ, в тому їзда поїздом зі Львова до Києва через Чернівці. На сірому піску розквітають зелено-квітисті уллиці рідних міст, з дитячих піщаних замків виростають буйні пишні будівлі Черновець, шумить не море, а лани збіжжя, соняшників, не плачуть мев, а великі гурти рідних, які вийшли на львівський двірець прощатися з далекими гостями. Згадуючи те все, наш знайомий, оповідаючи, плаче (та й в нас усіх на очах сльози). Крізь заслону сліз з дивом приглядаємось човнам, які виринають з сірого туману. Гребці напружено налягають на весла, вправно, легко переправляються через морські буруни, в рівномірній віддалі один від другого човни зайняли позиції на горизонті. Що це? Відважні запорожці чи, може, ще старі русичі йдуть Дніпром на сторожу рідної землі?

12 ударів на вежі розвіює нашу буйну уяву.

І знову новий день. Повно сонця, море ласкаво запрошує нас у свої обійми, лагідний вітер несе повні міхи свіжого, солоного запаху. Йдемо довго здовж берега вслухуючись в безстанний шум. Після відпливу твердий, вогкий пісок, мов найкращий килим. На прибережних каменях приємний відпочинок. Старша пані викладає молоденьким внучкам філософію моря:

Не думайте, що сама тільки, хоч і як сильна воля, змагання, витримують пробу життя Є над нами Вища Сила, і вона це будує та формує беріг. З чудової фортеці, яку вчора вигадливі, пильні молодці будували ціле поплудне, сьогодні немає й сліду. Але й не лякайтеся високої хвилі, яка росте та росте за нами і приносить нам — здається інколи і не до витримання тяжкі прикrostі, терпіння, нещастя. Кожна з тих хвиль розійдеться, та розсиплеться в дрібні, незначні краплини при березі. Доне тільки відсвіжать та скріплять вас, якщо станете у від-

Тільки між нами і телефоном...

Наші панни — пасивні чи агресивні?

Два міти переплітаються в нас досить часто про наших дівчат. Є опінія, що на землях давньої України, в передісторичних часах, панував улад матріярхату. Завваги проти цього твердження є такі, що мовляв, матріярхат видумала і пропагує Докія Гуменна, яка сама є незаміжня; коли б вона мала чоловіка, то знала б сама, що така реальність неправдоподібна... Сліди жіночої влади бачать у бойових постаттях наших жінок через цілу історію. Але циніки запитують — що ж бойовість, інстинкт охорони своєї рідні і території має спільного з матріярхатом? Чи взагалі із жіночою агресивністю у відношенні до мужчин?

Правда, є ще в нас карикатурна постать Одарки, "сильної жінки" у "Запорожці за Дунаєм" (ролю кулаків, тому рік, Ганна Колесник дала добре відчутти на ребрах Андрія Добрянського коли виконували сцену з цієї оперетки). З такими постаттями пов'язаний міт домінуючих жінок, головню на центральних землях України.

В Галичині жінка чомусь часто скромніше представлена. На селах жінка часто з пошаною ішла за чоловіком кілька кроків позаду. Ще й донедавна у багатьох галицьких родинах на свідка, навіть при шлюбі, брали тільки мужчин, бо що ж там підпис жінки може вартувати... Багато дослідників галицького життя часто приписують галичанам більше пуританського підходу (хочби назовні)...

В Україні дівчину, чи панну, треба було "здобувати" довшим процесом залицяння. Та наше слово "дружина" також пояснює факт, що дівчину треба було здобувати немов у війні; здобуття твердині нераз символізовано в поезії здобуттям дівчини (ще навіть у Слові о полку).

Останніми часами дехто спостерігає відмінну поведінку наших дівчат супроти наших хлопців в протиставленні до не-українських хлопців. Один наш психолог кілька років спостерігав, що при наших хлопцях українські дівчата звичайно є досить стримані, неприступні, пасивні і навіть холодні. Та ті самі дівчата у товаристві не-українських хлопців стають агресивними, що часто веде до мішаних подруж, бо наші хлопці чомусь не мали відваги до даної панни... Одним словом, тому, що наші хлопці не пробували їх "здобути" невпинним і впертим залицянням, вона сама пішла в наступ — але на чужинців...

Може в цьому і є наша біда. Бо вкінці, така поведінка не була чужою українським дівчатам багато соток років тому. Ось ще Боплан писав про дівчат в Україні, які самі собі вибирали хлопців такими словами:

"Я бачу по тобі, що ти людина добра, що дружина твоя буде щаслива і матиме дбайливого господаря. Прошу тебе, одружися зі мною".

Ось, якщоб деякі наші панни взяли тепер такий самий підхід (що вкінці йде у парі з добою рівноправства), то напевно було б менше мішаних подруж. Бо саме багато не-українок своєю відкритою зацікавленістю та агресивністю часто таким підходом забирають собі українських хлопців... Очевидно, ми тут не пропагуємо явного "переслідування" хлопців — бо завжди бували дівчата, які несмашно нав'язувались хлопцям. Поведінка повинна бути тактовна, в добрім тоні і з людською гідністю.

Любов Калинович

повідній позиції до тих хвиль. І хоча дме супротивний вітер та сипле піском в очі — то все ж прийде гарний як сьогодні, день. Однак все, добра чи зла погода, є вічна музика хвиль, є змінний образ моря, неба, є й краса; існує добро.

Та внучки зірвалися і побігли, бо хтось там знайшов великого рака герміта. Старша пані пішла назустріч

шумливим, таємничим, вічно рухливим хвилям.

Я востаннє з високого берега обнімаю зором від краю до краю байдужу до мого прощання красуню, набираю повні вуха морського шуму і сідаю до гарячого авта. За хвилю втихає розпачливий регіт мев. Самітний горобчик на телефонному дроті, чорна маленька точка кінчає соняшний, морський епізод.

ПОДЯКИ

Членкам 82 Відділу СУА складаю щирю подяку за співчуття по страті могого батька бл. п. Андрія Кліма. В пам'ять могого дорогого незабутнього батька складаю 25.00дол (цеглину) на Музей СУА через Відділ.

Ака Перейма
членка 82 Відділу

Трой, Огайо

наступ на спіднички

Нав'язуючи до фелейтона Л. Калинович в 6-ому числі "Нашого Життя" (про право жіноцтва до ношення штанів), один з наших чоловіків читачів (та співробітників) прислав Редакції цікавий вирізок з газети "Гвізда Полярна" ч. 28 з 12 липня 1975 р. (цей польський тижневик втішається доволі великою популярністю серед українців).

Наш кореспондент звернув увагу на те, що в чоловічих колах "вже почалася атака на жіночі спіднички, щоб рекомпенсувати втрату штанів, які мовляв, присвоює собі жіноцтво. І так з надісланого вирізка "Гвізди Полярної" довідуємося, що шкот Едвард Дункен розпочав кампанію за тим, щоб мужчини почали носити спіднички, замість штанів. Шкоти носять спідниці від віків, — говорить Дункен, і це має свої добрі прикмети: спідниця є вигідніша, здорова і підкреслює досі недоцінювану красу ніг мужчини.

"Штани залишім жінкам, якщо вони їх полюбили", — каже містер Дункан.

★
Подаємо виїмки з листа до Редакції, пропускаячи не дуже то чемні уступи, згідно з нашою засадою містити навіть найгостріші, але не образливі дописи.

ВЕЛЬМИШАНОВНА ПАНІ РЕДАКТОРКО!

Серед того балагану, який панує перед нашими очима в Америці щодо жіночого одягу, напевно читачі "Н Ж" хотіли б почути думку, вказівку, науку, а як же нам читачам "Н Ж" поводитись в певних випадках, в чому ходити до церкви, в чому на базар, в чому на балі?

Чи не вважаєте доцільним додати до телефонограми Любові Калинович "Н Ж" (червень 1975), що до церкви треба йти вбраною найбільш консервативно, в кожному разі не в штанях, на прийнятті не ходити в шортах, як це зробила колись дружина сенатора Кеннеді, коли появилася на порозі Білого Дому в шортах, шкода що швейцар не завернув її на порозі Білого Дому!

І чого це Ви, жінки вчепилися за суто чоловіче вбрання-штани?!

Обома руками підтримую і голосую за мудру думку пані Ірини Ваньчицької в листі до Редакції, щоб канцелярський матеріал подавати членам Відділів СУА якоюсь урядовою дорогою, а не на сторінках журналу, який тільки й виходить раз на місяць. А тем цікавих і потрібних читачам "Н Ж" так багато, багато та ще трохи!

З Пошаною

Г. Гордієнко

Дякую пані Любові Калинович за те, що ставить перед наші очі деякі щоденні і важливі проблеми, хоч би справу одягу, який повинен бути вигідний, естетичний і приличний. Обурюємося на штани, а вони бувають далеко більш приличні ніж одяг який називаємо консервативним, до якого ми привикли.

Деяким питанням треба б присвятити більше уваги і розглянути їх основно, як ось справу абортів. Не завжди погоджуюся з пані Калинович, але це добре, що вона порушує дражливі справи. Мовчанкою нічого не розв'яжемо.

Ю. Чарковська

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА (Докінчення зі стор. 11)

дуже визначних і цікавих для західнього читача письменників. Існують англомовні переклади повістей Осипа Турянського "Поза межами болю" та Сергія Домазара "Замок над Водаєм" і поезій Яра Славутича та австралійських українських поетів, а рівночасно немає в перекладах авторів таких як Володимир Винниченко, Леонід Мосендз, Улас Самчук, Юрій Яновський, Микола Куліш, Віктор Домонтович чи Павло Загребельний.

Тепер коли на деяких університетах почали впроваджувати англомовні курси української літератури, коли на Гарвардському університеті починають діяти три українознавчі катедри та науковий інститут, коли почало свою працю Українське Академічне Видавництво — ми можемо сподіватися, що в недалекому майбутньому ситуація з англомовними перекладами та працями з української літератури значно поправиться. Тоді не треба буде соромитися за нашу убогість перед чужинцями, а наші англомовні покоління з більшою гордістю і більшим зацікавленням почнуть ставитися до культурних надбань своїх пращів.

ЗАМІСТЬ НЕСПОДІВАНКИ (Докінчення зі стор. 13)

— Це мало б вам коштувати по 5 тисяч доларів, — турботно промовив Безгрішний — але членам товариства "Шукачі Скарбів Минулого" я даю досить добру знижку. Між іншим, я реєструю нових членів. Отже, за кожний герб я з вас візьму усього по 3 тисячі доларів.

Приятелі зраділи й зразу ж почали витягати з кишень свої чекові книжки, щоб повиписувати завдатки. А Безгрішний дістав з полиці грубу папку і зареєстрував їх у члени товариства "Шукачі Скарбів Минулого". Він видав їм членські посвідчення, у одному з яких було зазначено, що власником його являється Пилип Дримба еліас Дримбовський, а в другому — Трохим де Капшук Капшуковський. Тут же приятелі вирішили, що про свої набутки вони дружинам покищо нічого не скажуть. Капшук вирішив потримати свій у таємниці до іменин дружини, а Дримба — подарувати своїй, як тільки та повернеться зі шпиталю.

— Це і буде їй замість несподіванки, — сказав Капшук, поплескуючи приятеля по плечах. — Перший крок, так би мовити, для розв'язання твоєї проблеми.

БІБЛІОГРАФІЯ ВИДАНЬ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТІ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ (1940-1973), зібрала й упорядкувала Наталія Чапленко, редакція і вступне слово Лідія Бурачинська, фахова дорадниця Світлана Луцька. Видання СУА, Філадельфія 1974, фотодрук. Формат 9x6 цапів, сторінок 54, брошура.

Бібліографічний довідник Наталії Чапленко, це книжкове завершення каталогів кількох книжкових виставок, влаштованих на терені ЗСА, в яких окреме місце займали книжкові видання жіночого авторства.

Про генезу цієї праці Н. Чапленко пише Лідія Бурачинська у вступному слові таке: "Всі ці виставки (видань жіночого пера) мали свій каталог, поділений за родами творчості. Щоб цей перегляд жіночої творчості закри-

пити в нашій пресі, постановлено друкувати бібліографію жіночої творчості за кожен рік. Від 1967 до 1972 р. вміщував її журнал СУА "Наше Життя". Від цього останнього почину до повної бібліографії жіночої творчості був лише один крок. За те взялася Н. Чапленко... П'ятнадцять літ після першої книжкової виставки появляється цей твір, що обіймає жіночу творчість від 1940-1973 р.

Поштовхом і ціллю цього видання було за словами Л. Бурачинської "підтримати жінок-письменниць.", які ... "з признанням зустріли цю підтримку організованого жіноцтва".

Показник Н. Чапленко має кілька розділів: поезія, проза, драматичні твори, переклади, наука і публіцистика, дитяча література, сценічні твори для дітей, збірники жіночих

організацій, підручники й посібники, ужиткове мистецтво, гігієна і косметика, куховарські книжки, жіноча преса, чужомовні видання й переклади.

Цей поділ робить довідник прозорим і улегшує орієнтацію.

Авторка просить користувачів її працею присилати їй зауваження і доповнення для використання в додатковій публікації.

Поважніші пожертки на публікацію цього видання склали: Л. Бурачинська, Н. Чапленко й Округна Управа СУА в Нью-Йорку.

Ця бібліографія повинна знайтися не тільки в бібліотеках, але й у руках усіх, хто цікавиться виданнями жіночого авторства.

М. Б.

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

Останнім часом жінки щораз більше починають брати участь у політичному житті. Під сучасну пору є вже цілий ряд жінок, що займають дуже високі пости. Чи знаєте їхні прізвища?

1. Прем'єр міністрів Індії
2. Прем'єр міністрів республіки Срі Лянка (колишній Цейлон)
3. Президент Аргентини
4. Прем'єр міністрів Ізраїлю в роках 1969-1974
5. Голова консервативної партії Великої Британії, лідер опозиції в британському парламенті
6. Губернатор штату Конетікат
7. Секретар США для справ житла і розвитку міст, член кабінету Президента Форда
8. Заступник губернатора (губернатор-лейтант) штату Нью-Йорк
9. Міністр жіночих справ Франції
10. Член Палати Репрезентантів США, мурилка, що була одним із кандидатів-аспірантів демократичної партії у президентських виборах 1972 року.

РОЗВ'ЯЗКА ЗАГАДКИ З ЧИСЛА ЗА ВЕРЕСЕНЬ

ПОЗЕМО: ДОЗЕМО:

1. Мавка	5. амор
2. мир	6. визов
3. Козир	7. Крим
4. ром	

УСМІХНИСЯ

— Жінка написала до мене з відпустки над морем листа на 8 сторінок!

— Про що ж вона писала?

— Писала, що про все мені розкаже, як вернеться.

* * *

Дві пані зустрілися несподівано.

— Мому чоловікові голова пухне від роботи. Цілими днями учиться латини.

— А нащо йому латина?

— Казали йому, що поїде на службу поїздку до латинської Америки.

Гість відвідує працюю славного маляра і дивується, що в нього на стінах зовсім немає його власних картин.

— Ну, що ви, — каже маляр. — Мене не стати на такі дорогі картини!

* * *

— Чому не хочеш вийти за мене заміж?

— Є дві причини. Перша... це ти; друга це... хтось другий.

* * *

— Давніше дівчата червонілися далеко частіше, ніж тепер.

— Уявляю собі, що їм хлопці говорили.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Вісті з Централі

Для безпеки журналу „Наше Життя“

зап'януємо в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця березня 1975 р. зложили:

Округні Управи і Відділи СУА	27,183.28 дол.
Поодинокі особи	4,722.90 дол.
Разом	31,906.18 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж" ВПРОДОВЖ М. СЕРПНЯ 1975 р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ:

ВІДДІЛИ СУА

50 дол. — 91 Відділ — Бетлегем, Па.
10 дол. — 96 Відділ — Дітройт, Міч.

Разом 60 дол.

20 дол. — Олег і Іванна Ратич —
Едісон, Н. Дж.
10 дол. — Ганна Дмитерко — Ратич —
Нью Брунсвік
10 дол. — Данієл і Олена Балах — Нью
Брунсвік

Разом 65 дол.

Поля Книш
Фінанс. секр.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

25 дол. — Антонина — Ярослав Дми-
терки і Ірина Гриневиц

ДО ПРЕСОВИХ РЕФЕРЕНТОК ОКРУГ І ВІДДІЛІВ — ЧЕРГУВАННЯ ХРОНІКИ

Округа Нью-Джерзі пришле хроніку до кінця жовтня до числа за грудень.

Округа Нова Англія пришле хроніку до кінця листопада до числа за січень 1976 р.

Округа Огайо пришле хроніку до кінця грудня до числа за лютий 1976 р.

Округа Дітройт пришле хроніку до кінця січня 1976 р. до числа за березень.

Округа Чикаго пришле хроніку до кінця лютого 1976 до числа за квітень.

Пресові референтки обов'язані присилати хроніку своєчасно. Хроніки прислані поза реченцем, не будуть вміщені в числі журналу, призначеному на них.

ПРИГАДКА ПРЕСОВИМ РЕФЕРЕНТКАМ ЩОДО ХРОНІК

Пригадую, що в ч. "Нашого Життя" за липень-серпень 1974 р. тодішня пресова референтка СУА Христина Навроцька подала вказівки щодо змісту хронік. В числах журналу за листопад і грудень 1974 р. і за лютий 1975 р. опубліковано розділи з доповіді Марії Барагури п.н. "Поради пресовим референткам". Там точно й докладно подано, як писати хроніки й

як пересилати їх до редакції. Ці практичні поради напевно пригодяться пресовим референткам у виконванні їхніх обов'язків, а редакції "Нашого Життя" полегшать її працю.

Важливе писати хроніку й інші звіти, чи дописи на писальній машинці з подвійним відступом поміж рядками для редакційного втручання.

Пресові референтки Округ повинні зібрати хроніки всіх Відділів на терені свого діяння, перевірити їх щодо змісту і форми, писані рукою переписати на писальній машинці і вислати до редакції "Нашого Життя".

Ці основні обов'язки постійно пригадуємо пресовим референткам з проською придержуватися їх.

У календарцях не подавати дати сходинок, присвячених виключно організаційним справам, ані дати загальних зборів.

Марія Барагура

пресова референтка СУА

МУЗЕЙНА КОМІСІЯ

23-го вересня 1975 р. відбулося засідання Музейної Комісії, на якому намічено загальний плян праці. Нарадами проводила заступниця голови СУА Леся Різник, яка очолила цю Комісію.

За проектом голови СУА Івонни Рожанковської, працю розділено на 5 окремих груп:

1. Адміністраційна Комісія
2. Оціночна
3. Виставкова
4. Видавничо-пресова
5. Фінансова (господарська)

Присутня на засіданні почесна голова СУА Л. Бурачинська очолила Видавничо-пресову Комісію, яка повинна діяти якнайскоріше, щоб членки СУА і все громадянство могли слідкувати в пресі, як поступає праця над упорядкуванням Музею.

З огляду на те, що Комісії будуть ще доповнені, їх склад буде поданий пізніше. На засіданні намічено ряд проектів, про які згадані Комісії будуть своєчасно інформувати в пресі.

Віriamo, що тепер членки СУА і ціла українська громада відгукнуться щедро на наші заклики і піддержать цей важливий почин морально і матеріально.

Марія Даниш
секретарка Музейної Комісії

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ ДЛЯ МОЛОДІ У БРАЗІЛІЇ ЗЛОЖИЛИ В СЕРПНІ 1975 р.:

По 150.00 дол.:

Марія і Омелян Лесюк, Льюїс
Іванна Шашкевич, Інглевуд
Софія Шашкевич, Інглевуд
Проф. Інж. Макар і Марія Каллісті,
Філадельфія
СУА 54 Від. Вилмінгтон

По 100.00 дол.:

Марійська Дружина Жінок,
Вашінгтон (Доповнення 200.00 дол.
стипендії)
Наталія Масюк, Філадельфія

По 75.00 дол.:

Ольга і Богдан Козаки, Гаятсвіл
(Доповнення 150.00 дол. стипендії)
Марія Галій від учениць 6 класи
школи Українознавства, Філадельфія

По 70.00 дол.:

Люба і Юрій Артимишини, Вуд-
сайд (Доповнення 200.00 дол.
стипендії)

По 65.00 дол.:

Д-р Теодозія Савицька збірка з
показу прозірок з Бразилії у Вайлдвуді
— збірку перевела п. Наталія Павли-
шин)

По 45.00 дол.:

СУА 83 Від., Нью-Йорк (рата
стипендії)

По 15.00 дол.:

Д-р Д. і Р. Богачевські, Вієнна

Разом дол. 1295.00

ПРИГАДКА

Пригадуємо всім жертводавцям,
що гроші на стипендії й пожертви на
Стипендійний Фонд СУА, з якого
виплачуємо стипендії, просимо слати
на адресу Ірени Качанівської членки
Комісії Суспільної Опіки Головної
Управи СУА:

UNWLA

Mrs. Irene Kachaniwsky
4831 N. 12th St.
Philadelphia, Pa. 19141

ВПЛАТА НА СТИПЕНДИЮ

Пересилаю суму 200.00 дол. на
конто уфундованої мною чотири-
річної стипендії для студента бого-
слов'ї в Бразилії в пам'ять і в пошану
мого батька о. Івана Ключаса, пароха
в Куликові коло Львова.

Д-р Всеволод Ключас

НАШЕ ЖИТТЯ, ЖОВТЕНЬ 1975

СТАТУТ СУА

Вже [появився] друком Статут
Союзу Українок Америки україн-
ською і англійською мовами.

Кожна членка повинна його
придбати. Ціна 1.50 разом з пере-
силкою.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League
of America, Inc.
108 Second Avenue
New York, N. Y. 10003

ЖЕРТВОДАВЦІ НА СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД З РОЧЕСТЕРУ

З нагоди "Репортажу з прозірками"
з подорожі д-р Теодозії Савицької
та її дочки Гандзі до Бразилії, який
влаштували 46 і 47 Відділи СУА в
Рочестері, присутні задекларували
шість стипендій а теж зложили датки
на стипендії. Крім 62.50 дол. зі вступів
вплатили:

По 10 дол. М. Пилипець, Андрій Яріш,
Ганна Петрів, Петро Лещинин, Уляна
Бабюк, М. Єйна, М. Мартинець, Д-р В.
Мотика.

По 5 дол.: Е. Боберська, Костик, С.
Грициляк, Микола Литвинець, Люба
Шмігель, І. Руснак, Е. Загачевський.
Разом зібрано 177.50 дол.

Фундатори стипендій будуть
проголошені пізніше.

Д-р Теодозія Савицька

ШКІЛЬНА МОЛОДЬ НА СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД

Учні шостої класи школи україно-
знавства "Рідна Школа" в Філадельфії
під виховною опікою пані Марії Галій,
виховної референтки 20-го Відділу
СУА в Філадельфії ухвалили дня 12-го
жовтня 1974 р., що на шкільні лекції
кожної суботи приносять дрібні
грошеві датки на стипендію
потребуючій українській молоді в
Бразилії.

У висліді цієї шляхетної акції до
кінця шкільного року 1974/75 зібрано
суму 64.93 дол.

Виховна опікунка шостої класи
доповнила цю суму до висоти 75.00
дол. щоб уфундувати піврічну
стипендію українському студентові в
Бразилії.

Марія Галій

РЕПОРТАЖ З ПРОЗІРКАМИ З БРАЗІЛІЇ

Репортаж з прозірками з Бразилії
проходить з дуже гарним успіхом.
Досі прозірки були висвітлені в Нью-
Йорку, двічі в Вайлдвуді, Н. Дж., в
Гантері, Н. Й., у Вотервліті, Н. Й., в
Ютиці, Н. Й. і в Рочестері, Н. Й. Ці
прозірки будуть висвітлені: вдруге в
Нью-Йорку, в Ньюарку, Н. Дж., в
Бофало, Н. Й., в Філадельфії, Па., і в
Сиракузах, Н. Й.

Жертвенність громадянства на
стипендійний фонд і численна участь
гостей на цих імпрезах свідчать про
зацікавлення нашого суспільства
життям українців у Бразилії.

Окружні Управи й Відділи СУА, які
бажалиб мати в себе цю імпрезу,
повинні звернутися до референтки
суспільної опіки СУА Теодозії
Савицької на адресу:

Mrs. T. Sawycka
134 Leah St.
Utica, N. Y. 13501

ПОДЯКА

З вдячності паням зі суспільної
опіки 11-го Відділу СУА в Трентоні, які
відвідали мене у шпиталі підчас недуги,
складаю 10.00 дол. на Запасний
Фонд журналу "Наше Життя".

Б. Осадца

КОНКУРС НА ДОПИС ПРО ВКЛАД ЕТНІЧНИХ ГРУП У ЖИТТЯ АМЕРИКИ.

У журналі Ladies Home Journal
появилася інформація, яку подаємо
нижче. Може, хтось з наших читачок
візьме в цьому конкурсі участь.

Дякуємо нашій читачці з Едмон-
тону Галі Котович, яка звернула нам
увагу на це цікаве оголошення.

Ethnic Origins Contest: This month's
American Issues Forum theme is "A
Nation of Nations." Write and tell us how
the people of your ethnic background
have contributed uniquely to the
richness of American life. We'll pay \$25
each for the 10 most compelling entries.
Keep them under 100 words and mail to
Ethnic Origins Contest, H.A.L. Ladies'
Home Journal, 641 Lexington Avenue,
New York, N.Y. 10022. We shall publish
the winning entries in an upcoming
issue.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТСЬОМИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДЕСЯТЕ

ПАМ'ЯТНИК ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Ще далеко до закінчення Року Української Жінки і в його рамках хотіли б ми вмістити якнайбільше осягів і подій. Однією з тих, що будуть проминувати на наступні роки — є справа пам'ятника Лесі Українки у Торонто, Канада. На день 19 жовтня 1975 р. є заплановане його відкриття.

Рівно 14 років тому відбулась така подія на терені ЗСА. Тоді то в вересні 1961 р. Комітет Побудови Пам'ятника, скликаний Союзом Українок Америки, відкрив пам'ятник Лесі в Українському Городі Культури у Клівленді. Ініціативу до того дав 33 Відділ СУА ім. Лесі Українки з Клівленду, здійснення задуму перебрала Округа разом із іншими жіночими організаціями і цілою громадою Клівленду. Проект пам'ятника зладив маєстро Михайло Черешньовський. Врочисте відкриття відбулося з нагоди 90-ліття народження поетеси.

Теперішній задум постав у 100-ліття її народини. Підніс його Комітет Українок Канади на X Конгресі КУК у 1971 р. у Вінніпегу. У висліді цей Конгрес ухвалив таку постанову до здійснення у найближчих роках. Як показалося, українське жіноцтво в Канаді не менш ділове і рішуче, як їх посестри в США. Для побудови пам'ятника створено окремих комітет, що складається з почесної і ділової частини. Головою Ділового К-ту є інж. Леоніда Вертипорох, заступницями д-р Зоя Плітас і Софія Проців, касиркою була Левка Романик, прот. секретаркою Дарія Темник, секретаркою листування Ярослава Винницька, англomовною Ольга Станько. Цьому Комітетові до помочі станула імпрезово-фінансова комісія з передових наших громадян. Впродовж тих літ поведено енергійні заходи в управі міста (комісія парків) для осягнення відповідного місця, розгорнено широку збіркову акцію, щоб придбати фонди і притягнуто скульптора Черешньовського на виконавця пам'ятника. Впродовж чотирьох років завершено це діло.

Модель пам'ятника уже відомий широкому загалові. Дня 9 червня 1974 р. його показано під час святкової вечері в Торонто і з того часу його світлина появилася у наших часописах. Обличчя Лесі тут більш зосереджене і суворе, як у попередній скульптурі мистця. Її постать овіяна тим же виразом

Ділимося сумною вісткою з усією українською громадою, що 25. вересня 1975 р. відійшла у вічність на 75-му році життя
провідна громадська діячка

ІРИНА з Макухів ПАВЛИКОВСЬКА.

Абсолютка львівської консерваторії і слухач тайного українського університету, пізніше вчителька музики, була — членкою Гол. Управи Союзу Українок у Львові, співорганізаторкою Першого Світового Конгресу у Станиславові, директор-справник кооператив "Українське Народне Мистецтво" і "Базар" у Львові, член Управи Т-ва "Українська Захоронка" у Львові, співосновниця, довголітня голова а тепер почесна голова Об'єднання Українських Жінок у Німеччині, співосновниця, довголітня членка Управи, а тепер почесна членка СФУЖО, голова Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, співробітниця Українського Музею в Римі, нагороджена медаллю Шевченківської фундації і папського ордену "про еклезія ет понтіфіце".

Панахида відбулася в неділю 28. вересня в похоронному заведенні в Едмонтоні, а похорон у понеділок 29. вересня на місцевий цвинтар, звідкіля її тлінні останки будуть перевезені до крипти св. Софії у Римі, де вони спочинуть поруч її чоловіка бл.п. Юліяна Павликовського.

Пожертви замість квітів прохаємо складати на цілі, близькі Покійній.

Управа Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

спокою, але в погляді більше задуми і суму. У відступі часу, що діпить обидва твори, назріла в мистця інша концепція твору.

І такою вона повинна увійти в наші уми і серця. Разом із мистцем переживаємо нашу дійсність в Україні і з того підложжя походить погляд Лесі, заглиблений у наше майбутнє. А теперішність каже нам поклонитись цьому збірному вияву двох талантів. Численною присутністю на цьому святі повинні ми засвідчити наше признание працюючому українському жіноцтву та цілій громаді Канади.

*Д-р Марія Фішер-Слиж перед
Оперним Театром у Відні*
Dr. Maria Fisher-Slysz

НОВИЙ ДОБРОДІЙ СФУЖО

До гурту наших Добродіїв СФУЖО прибула тепер нова постать. Це вперше маємо в їх крузі жінку-лікарку, яка, як пише, вповні оцінює працю й осяги СФУЖО.

Це др. Марія Слиж-Фішер, яка провадить лікарську канцелярію в місцевості Кенкакі, Ілл. у ЗША. Вона народилася в Коломиї у 1922 р., де її батько був суддею. Початкову освіту отримала в рр. 1928-1934 у Белзі і у Львові, а від 1934 р. відвідувала Українську Академічну Гімназію у Львові, яка тоді була коєдукаційною. Матуральний іспит зложила в 1940 р. в українській гімназії в Холмі.

Вже в початковій школі молода дівчина мріяла про звання лікарки. Тому в 1942 р. у неспокійних часах 2 світової війни розпочала медичні студії у Львові, а коли довелося покинути рідну землю, продовжувала їх в університеті Людвіка Максиміліана у Мюнхені. У 1950 р. завершила свої студії докторатом. У тому ж році прибула до Нью-Йорку. Тут відбула приписану шпитальну службу і спеціалізувалась у дитячих недугах. Від 1956 р. провадить приватну практику у місцевості Кенкакі у стейті Ілліной, як спеціалістка для дітей і немовлят.

Пані доктор любить подорожувати. Свою світліну надіслала з-перед фонтанни перед віденською оперою.

Др. Марія Слиж-Фішер є членом Укр. Лік. Т-ва Півн. Америки та й різних американських товариств, як American Academy of Pediatrics, American Medical Ass'n. В останньому часі стала Добродієм СФУЖО, вплачуючи річну вкладку 100 дол.

ПЕТИЦІЇ У СПРАВІ ЖІНОК-В'ЯЗНІВ

Реченець надсилання підписів під петицію за звільненням жінок-в'язнів проминув 31 серпня 1975 р. До того часу надіслали петиції з підписами — Об'єднання Українських Жінок Німеччини, Жіноче Товариство ім. Олени Теліги в Вел. Британії, Комітет Року Української Жінки в Аргентині, Союз Українок Америки. Ці посилки наспіли до канцелярії СФУЖО у Філадельфії.

З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ПРОСВІТИ

У днях 17-24 травня 1975 відбувся в Буенос Айрес 1 З'їзд ОЖ Просвіти, який вшанувала своєю присутністю п-і Уляна Целевич, представниця устанав Визвольного Фронту із США. З багатой програми З'їзду, яка включала привіти, звіти Управи, виставку нар. мистецтва, доповідь визначної гості про становище жінки в Україні — головну увагу зайняло посвячення прапора організації.

До нової Управи ОЖ Просвіти увійшли: Галина Шафовал — голова, Софія Демчук — заступниця, Наталія Стрийків і Антонія Гуренок — секретарки, (перша для української, друга для еспанської мови), Розалія Данилишин — касирка Марія Демчук — заступниця. Референтками стали — Мирослава Винницька культ. освітньою, Софія Марусин і Євгенія Довбня господарськими. Марта Гошовська, Ксеня Демчук і Марія Мороз вільними членами.

Коорд. Рада — Галина Шафовал, голова Централі і голови Відділів — Наталія Михайлів, Ганна Гошовська, Марія Караульна, Ганна Чолій, Євдокія Василецька, Павліна Дмитрів і Ганна Качурак.

З'їзд надав почесне членство мгр. Славі Стецько, мгр. Уляні Целевич і Марії Солонинці. Згідно з вказівками Року Української Жінки З'їзд обрав Марію Малащук учителькою року.

ФОРУМ НЕ-УРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

У днях 1 — 12 вересня 1975 р. відбувся в будинку Об'єднаних Націй у Нью-Йорку форум не-урядових організацій. Ця нарада йшла рівнобіжно до Сьомої Надзвичайної Сесії Ген. Асамблеї, яка проходила в тому ж часі. Темою обох нарад був економічний новопорядок у світі. Потребу того відчують не тільки народи в розвитку, але й індустріялізовані країни.

На порядку нарад стояли потрібні реформи і нововедення. Вони опирались на Хартію економічних прав і обов'язків, ухваленій в Об'єднаних Націях 12 грудня 1972 р. Хартія складається з 15 точок основних засад міжнародних економічних взаємин. Другим документом міжнародної ваги була декларація і план світової акції про розподіл індустріялізації. Його опрацьовано на генеральній конференції ОН у Ліма (Перу) в березні 1975 р.

Цю нараду попередили інші з'їзди, що розглядали інші ділянки суспільного життя. Таким був Конгрес Населення, що відбувся 1974 р. у Букарешті і Конгрес Прохарчування, що радив того ж року у Римі. До цієї категорії належить Світова Жіноча Конференція у Мехіко що відбулась у червні ц. р. Хоч головною її напрямною було зрівняння жінки у правах, та здійснення цих реформ часто залежить від економічних умов.

У форумі не-урядових організацій брала участь референтка зв'язків СФУЖО Олена Процюк. Тому що в Мехіко вона була приділена, як уповноважена Світового Руху Матерів (МММ) до урядової Конференції, то всі труднощі здійснення програми зрівняння їй відомі. Про це вона незабаром подасть до відома в окремій статті.

ЗРАЗКИ РУШНИКОВИХ СТІБІВ

При Єпархіяльній Управі ЛУКЖ у Торонто ведеться курс української вишивки під проводом п-і Ярослави Турко. На прохання Управи СФУЖО на курсі виконано взірці рушникових стібів, що можуть послужити в майбутньому для видання підручника. Взірці виконала п-і А. Мазуренко. Щиро дякуємо обом паням за цей цінний подарунок.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXII

OCTOBER

No. 10

Editor Marta Baczynsky

SOME THOUGHTS AT SUMMER'S END.....

The delightful, care free days of summer are slowly ending. Vacation time is over, the children are back in school. There is a feeling of renewed strength in the air, an anticipation of great deeds, the realization of desired plans. Soon we shall be meeting again in our respective branches to resume our efforts on behalf of our organization and all the ideals for which it stands. We are continuing a great year — the 50th anniversary of U.N.W.L.A. Now, while we are reviewing a half a century of our accomplishments, let us remember that our organization was built on the premise that we, the people, are helping other people, so that together we can achieve a common goal. High ideals are meaningless until people realize them through the sweat of their brows, through sacrifice, through the helping hand they extend to one another. Under no circumstances can we, as an organization lose sight of the fact that when our response satisfies a need, no matter how small, we are one step ahead toward realizing a grand ideal which we wish to achieve. Instead of idea oriented, let's be people oriented.

Ukrainian American delegation at U.S. Embassy in Mexico City on June 27, 1975 during World Conference of Women.

Left to right: Halyna and Roxolana Klymuk, Olga Stawnychy, Camilla Smorodsky, Helen Prociuk, Mary Beck, U.S. Ambassador to Mexico Joseph J. Jova, Mary Dushnyck, Daria Stepaniak, Ulana Celewych, Dorothy Fitzpatrick and Stefania Bukshowana. The Ambassador was presented with copy of a memorandum on Ukrainian women prisoners in the USSR, which was submitted to the Conference, a press release and other data.

"Wherever domestic activities have been the exclusive domain of women, man must be introduced to these tasks, so that both sexes can discharge together responsibilities to society as a whole....EVERY TIME WE LIBERATE A WOMAN WE LIBERATE A MAN."

Ms. Margaret Mead

KSENIA

MARTA BACZYNSKY

She was a much awaited, much wanted baby. Her mother carried her in happy contented anticipation of the big event. Her arrival, however, was two months ahead of schedule and with complications.

Oksana Balynsky was born on Sunday, April 13, 1969, weighing 4lbs. ½ oz. The first few weeks she spent in the artificial atmosphere of an incubator. The breathing difficulty the infant experienced birth, frightening at the time, was soon forgotten by her young parents, as the little girl gained in strength and length. Three weeks after her unexpected arrival, Ksenia went home.

She was a lovely baby. Her corn silk hair formed tiny curls around her perfectly shaped head. She possessed huge blue eyes and a rosebud mouth. She smiled a lot, gurgled, grew chubby, and dimply to the delight of her adoring parents.

Yet in the midst of this seemingly normal state of affairs something was wrong. While other babies were sitting up, Ksenia would lie contentedly. She never attempted to turn by herself, and when placed in a sitting position, she would topple to the side, unless she was propped up. Her mother's anxieties were placated by the pediatrician — She's just slow, he would say.

Christine Balynsky is a tiny lady, vivacious, good natured, but above all gifted with common sense and an open mind. She could see that her daughter Ksenia was not making any normal progress in the process of development and her doctor's assurances were beginning to sound dubious. She, therefore, made an appointment to

see a neurologist, who after examining little Ksenia, stated in no uncertain terms that the child had a form of cerebral palsy. Ksenia had suffered brain damage either during her mother's pregnancy or delivery, which impaired her balance and affected her muscle coordination.

Confronted with the knowledge of their child's terrible plight George and Christine sought to correct her condition with whatever means were available to them. They had yet to learn that patience is a most necessary virtue and persistent consistency is about the only weapon against this terrible disease.

The neurologist prescribed exercises. Ksenia began her therapy in a neighborhood hospital, with the purpose of teaching her brain how to work her almost lifeless muscles. This therapy was supplemented by a sizable dose of Vitamin B6 designed to strengthen and develop muscle fibers. After some time, Chris and George took their little girl to the Easter Seal Clinic where she also received physical rehabilitation. At night Ksenia's feet were encased in braces to stretch the heel cords.

But Ksenia's parents felt the treatment she was getting was not enough and progress was almost nonexistent. Through an acquaintance they learned of a clinic in Philadelphia, The Institute for Rehabilitation of the Brain Injured, to which they took Ksenia. There, she underwent every conceivable test to determine the extent of the damage and an exercise program was suggested to suit her particular needs. This program was to be carried out at home, every day, almost every hour for a trial period of 6 months. She was given a diet to control low blood sugar, vitamins to build up strength. For the first time Christine and George felt that the help their daughter received at the clinic and the prescribed therapy held a promise of positive results.

With the help of a neighbor, whose child also was a victim of a similar disease, teams of volunteers were organized to aid Ksenia with the "patterning exercises". Each exercise needed three persons, every half hour, six times a day.

Ksenia's exercise therapy became a way of life for the whole family. Neighbors, volunteers from local church groups, high school students, members of women's organizations, prompted by a family in desperate need to give their child a fighting chance in life, offered their time. Many women — volunteers left their own children with baby sitters and came to be part of the team helping a little girl to learn how to walk.

And walk she did. Today, two years later, after countless hours of therapy and many returns to the Philadelphia clinic to update the exercises Ksenia stands up and walks. Her feet wobble, and twist and from time to time she may fall. But that hardly puts a dent in her enthusiasm. Her blue eyes sparkle and she

Jaroslava Muzyka Carpathian Mountains.

readily joins any group of children for games and fun. Ksenia is 6 years old and like any youngster will start school this fall. She, however, may never be able to run, but then running through life makes one miss so many wonderful things along the way.

THAT WHICH WE ARE

CAMILLE SMORODSKY

Very often I find myself discussing "Ukrainianism" with my friends. We speak of our heritage, and of the degree of intensity with which we should pass it on to our children. Will too much be a handicap for them in their American world, will not enough fail to hold them within the sphere of Ukrainian communities?

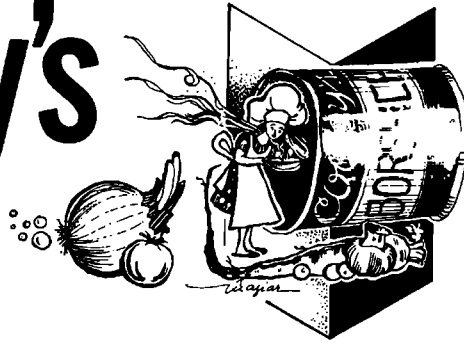
I believe that much of our adherence to a "national identity" idea whether conscious or unconscious is not based on polemics but rather on experiences in our lives, — on our contacts with fellow Ukrainians.

Often they are mundane occurrences which we seem to forget or judge as unimportant but they leave their mark. Just as we laugh at 15 second commercials on television at Italian Mamas — urging us to "Manga" — or understand what the song "Traditions" in FIDDLER ON THE ROOF, means to the Jews, so we are influenced and changed, perhaps, by our encounter with other Ukrainians.

I remember one such incident which I believe I will cherish for as long as memory serves me and it is one I would like to share with you.

It took place about ten years ago, in Montreal, where we had gone to visit with some distant relatives.

cooky's corner

Golden Delicious, Rome Beauty, McIntosh, Cortland — music to the ears of apple lovers. Now, the early fall is the best time for them — one of nature's most abundant and versatile fruit.

Surely there is not a cook around who has not perfected some dish with apples. They are great as flavor boosters for meats, as side dishes to a main course (apple sauce), not to speak of — oh so many ways to have them in desserts. And what about apple cider — its tangy flavor is just about the best thirst quencher. But the healthiest (and they are

overflowing with vitamins and all other kinds of beneficial ingredients) way to have an apple is to bite into one.

Apples may be considered a staple fruit, being in relatively constant supply in the supermarkets throughout the year. As a matter of fact, they have been around and all over so much so long that they have played a rather "heavy" part in the annals of history. We all remember how Eve tempted Adam with an APPLE; surely every child knows about Johnny Appleseed and his one-man environmental improvement campaign — with

APPLE seed; would we be aware of the pull of gravity if an APPLE did not fall on Newton's head? How about the expression — "American as APPLE pie!" Next time you pick up an apple — consider its background.

Here is an easy apple cake:

1½ cups flour
1 tsp. baking powder
½ cup sugar
2 whole eggs
1 egg — separated
1 vanilla sugar
½ pound soft sweet butter
6 medium apples, sliced
1 tblsp. sour cream
Mix flour with vanilla sugar.
Mix eggs plus extra egg white with sugar, butter and 1 tblsp. sour cream and add to flour mixture.
Grease a 10 x 14 x 2 baking dish. Pour in batter. Spread egg yolk on top.
Arrange apples so that all batter is covered. Sprinkle with brown sugar. Bake at 350 for ¾ hour or until golden brown.
Serve with whipped cream, ice cream or plain. Enjoy!

THAT WHICH WE ARE Cont.

We had never met them before but had decided to stop by on our way to the Exposition.

We arrived in a dreary quarter of Montreal. Quite unlike the hilly, more elegant sections of the city, this area was in an industrial "park", near a railroad, old, run-down and the kind of place, where, you envision, it does nothing else but rain. We were greeted by an old Babtsya, who's hair was tightly wrapped in a kerchief and feet in bobby socks and slippers. Plump and jovial, she immediately embraced us and we found ourselves hugged and kissed as never before and christened "Nashi Molodyata" She led us past the white-washed halls into a room dominated by a round table covered with an embroidered cloth. The walls, I remember, were adorned only with a huge map of Ukraine, a Hutzul crucifix and a portrait of Ivan Franko. Her husband was a slight man, frail, but his hugs and kisses were no less powerful than her own. She rushed out with a basin filled with warm water, some soap and a linen towel over her arm and welcomed us "officially". We were home. A small window was graced by geraniums and we saw sunflowers and bright, happy hollyhocks in the yard. I remember wondering how they managed to thrive in such an area. No sooner were we seated than she placed two deep bowls of tomato soup with rice in front of us. It was cold and I'd never tasted the Ukrainian dish before. We asked why she hadn't served herself and her husband and they both immediately explained that they

had already eaten that morning. It was four in the afternoon. He excitedly started to convince us they weren't hungry — after all they'd had a meat dish on Thursday. It was Saturday.

They went on to tell us of their lives — he had come home from the First World War with a bouquet of flowers for his fiancée — only to place them on her coffin for she had died of typhoid. "Babtsya" was the local school teacher whose husband died in the war. As freedom fighters they were both exiled and found a common bond in their tragedy. They were on pension but managed to send as much as they could to the people "at home" for "they really need it so much more than we" They wanted us to stay with them but we returned to our motel, instead. Today, I am sorry we didn't.

The next morning, at 6:00 a. m., we were awakened by a telephone call — "It's St. Peter's and Paul's holy day — we MUST go to Church together" We did. The elderly couple looked somber and proud in their Sunday best of greys and blacks and we were proud that they had invited us to join them. We spent a quiet day with them talking about the rest of the family and left the next day. We never saw them again.

10 years later, they are dead, but the heritage they left us is richer than any we had ever received. They had shown us Ukrainian generosity, love of their fellow man and their God.

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

EDITORIAL

We have now passed the mid-point of International Women's Year, we are beginning the celebration of America's Bicentennial and the 100 anniversary of Ukrainians settling in the United States.

These occasions offer unprecedented opportunity to show off our achievements to underline our contributions not only to America but also to our own heritage. It is as if we were offered a chance to show the world who and what we are. Now is also a chance to tell the world the truth about Ukraine and the plight of our people in our homeland. Now, while we have an audience.

Now we should reflect on the achievements of our organization and give thought to future goals.

And what about the future? Sad as it may seem, it must be stated that we do not know how to work in harmony and mutual respect. Before each new undertaking, with zeal and enthusiasm there is also strife, the blame and unwarranted criticism. It seems individual ambitions overrule common sense. People think that only their way is the right way. There seems to be a satisfaction to show someone else to be in the wrong, and to remain silent about one's own shortcomings. Who benefits from all this?

With the marvelous opportunities offered by the afore mentioned anniversaries, the question arises: are we ready and mature enough to work in a united, constructive way? Is this a chance for a great deed, or an open door to strife and misunderstanding?

RECRUITING YOUNG MEMBERS

In the article "Recruiting Young Members" Olha Stawnycha states that the future of each organization is in its members. It is therefore, very important to get young people to join.

Ms. Stawnycha hereby offers these points that stand to draw young women to the ranks of UNWLA.

1. There is an erroneous image of UNWLA propagated by some people — that we are an organization of grandmothers. That is not only untrue, but such statements show a lack of respect for our organization. This and other irresponsible comments like it, may have a negative effect on young women who are not familiar with UNWLA.

2. Our program must offer activities which would draw the interest of young women. The time when members of UNWLA prepared buffets for various community functions has come to an end.

3. Members must become active in the leadership of other organizations within the community, especially those which until now, have been dominated by men.

4. In regions where there are no special branches for young members, existing branches should offer programs to interest young women.

5. Young women must be allowed to assume posts of leadership (if they qualify) on Regional and national level of UNWLA.

6. An active campaign accentuating achievements, stressing our strengths, pointing out our program is the best way to interest new members. The ways of the press and radio — Ukrainian and English — should be utilized.

7. Personal contact is an important factor in acquiring new members.

EMBROIDERY

Embroidery can be applied to any article of clothing which can be worn to work, such as a blouse, a jacket or even a belt. We are pleased when it is noticed by others, for then we can boast that we made it ourselves.

These designs were created in the Ukraine by Ukrainian designers.

Model "Maurisia" — is a blouse made of thin linen with long sleeves, decorated with embroidery. The skirt is

made of woven, multicolored fabric. Topping this is a jacket matching one color of the skirt.

Model "Luba" — is a dress of light colored polyester, with long sleeves. The stand-up collar bears a design matching the belt.

BETWEEN US & THE TELEPHONE.

A tricky question is asked by Lubow Kalynowych, the lady with insight into our mores and morals. Are our Ukrainian young girls aggressive or passive, and which should they be? Someone may claim that our ancient beginnings stem from a matriarchal society, while someone else may say that that is a myth propagated by writer Dokia Humenna, only because she is unmarried. If she had a husband, she would understand why such a reality is unreal. Our history pages speak of brave, strong women — but then what does the instinct to protect one's family and territory have to do with the matriarchal system, or on the whole, with women aggressiveness toward men.

From our literature, the women we find in the central regions of Ukraine were strong types. In western Ukraine, they seem to be more demure. However, the general tradition was, that strong or demure, a girl had to be "won" as if in a battle by the man.

Today, some people say that our young girls are playing "hard to get" with Ukrainian boys. They are cool, passive, haughty and seem uninterested. The boys are timid, treat them gently and with restraint. With non-Ukrainians the girls become more outspoken and aggressive. Is it because they are not being "won" as old tradition would have it by our boys?

Although Ms. Kalynowych does not advocate strong aggressiveness, she does advise a more open attitude on the part of the girls. However, she stresses that all behavior should be tactful, in good taste and dignified.

ПРОСИМО СПРАВИТИ

У "Нашому Житті" за м-ць травень у списку датків "На стипендійну Акцію в Бразилії" подано що за м-ць квітень зложили між іншими Українська Студентська Громада в Торонто — 198.- дол. повинно бути Українська Студентська Громада в Гамільтоні — 200.- кан. дол.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

СВІЖА ГОРОДИНА

Вправді свіжу городину в сьогоднішніх обставинах ми можемо дістати цілий рік, однак осінь це особливий час, в якому ця городина дозріває природньо, як дозрівала віками у наших городах тож і смак та запах такий справжній, незаступимий.

Спробуймо сьогодні декілька трох інших приписів з городиною.

МОРКВА З САЛЕРОЮ:

3 ½ горнятка краюної в кружальця моркви
½ горнятка тонко краюної салери
¼ горнятка води
1 чайна ложечка соли
¼ чайної ложечки перцю
1 ложка масла

Моркву, салеру і воду дати до малої посудини. Посипати сіллю і перцем. Зверху покласти кусочки масла. Щільно закрити і пекти на 375°F — 1 годину.

МОРКВА З ПЕЧЕРИЦЯМИ:

½ ф. (lb) покраяних печериць
2 ложки масла
½ ф. (lb) моркви тонко краюної (¼ інча)
¼ горнятка води
¼ чайної ложечки соли і цукру
трошки перцю
трошки червоного пекучого перцю
¼ горнятка сметани

Печериці тушкувати у маслі, додати моркву, сіль, цукор, перці. Варити під накриттям 6-10 мін. Додати сметану і підігріти.

МОРКВА З ВИНОМ:

1 ф. (lb) моркви порізаної як сірнички
2 ложки масла
¼ горнятка білого вина
½ чайної ложечки соли
трошки білого перцю
зелений, або заморожений кріп.

Варити моркву під накриттям 6-10 хвилин разом з маслом, вином, сіллю і перцем. Після зварення посипати кропом.

КАРТОПЛЯ З МОРКВОЮ:

5 середніх картоплин
2 моркви
1 чайна ложечка соли
1 горнятко квасної сметани
Перець і кріп

Картоплю, моркву і сіль зварити у невеликій кількості води. Виложити гаряче до великої миски та збивати електричним мішалом поки не стане гладкою масою. Додати сметану, перець і бити, щоб стало дуже пухке. Зверху посипати кропом.

БАКЛАЖАНИ З КАБАЧКАМИ:

2 середні цибулини
2 зубці часнику
3 ложки олії
1 ф. (lb) баклажанів (eggplant) покраяних у ¾ інч. кубики
1 ф. (lb) кабачків (zucchini) покраяних в кубики

1 ф. (lb) помідорів із знятою шкіркою і покраяних
2 зелені перці — посічені
1 ¼ чайної ложечки василька (basil)
1 чайної ложечки соли
трошки перцю

Цибулю і часник втушковати на олії. Додати всі інші складники, накрити. Варити 5 хвилин, потім відкрити і варити ще 30 хвилин, поки кабачки не зм'якнуть. Можна подавати гаряче, або на другий день холодне.

КАБАЧКИ З НАЧИНКОЮ:

8 малих кабачків
4 середні помідори
2 ложки масла
1 зелена цибулька — посічена
1 чайна ложечка паприки

сіль і перець
½ ф. (lb) варених креветок (shrimps)
2 ложки сиру-пармезану

НА ПІДЛИВУ (СОУС)

2 ложки масла
2 ложки борошна (муки)
1 ¼ горнятко молока
¼ горнятка сиру пармезану

Кабачки варити 5 хвилин в соленій воді, зляти холодною водою. Гострим ножом зняти один тонкий платок з довжини. Гострою ложечкою вибрати і вижолобити середину. Посікти вибране з почищеними помідорами. На маслі тушковати цибульку, додати паприку і помідори, посолити і варити 2-3 хвилини, тоді додати креветки (shrimps). В плиткій посудині устатувати кабачки один біля одного, наповнити начинкою, залити підливою (соусом), посипати пармезаном і запекти в печі при 425° впродовж 10 хвилин

ПІДЛИВА

Стопити масло, домішати борошно-муку. Коли закипить додати половину молока, розмішати, додати другу половину молока. Коли знову закипить додати сир і вже більше не варити. Якщо потрібно досолити до смаку.

Куховарські назви на букву Ч

Чвертка — ¼ літра (кварт); половина задньої частини м'ясної туші.

Чебрець, материнка — прянощі

Чемерівка — горілка, настояна на чемериці.

Черешня — садовина, їстівні плоди кістянки. Черешневий.

Черешнянка — юшка з черешень.

Черниця, див. чорниця

Чехоня, шабля — риба род. коропових.

Чечуга, стерлядь — риба род. осетрових.

Чир, чирок — рідка юшка з борошна і молока.

Чорничник, афина — їстівні ягоди.

Чорниця, афиняк — наливка на чорницях.

Чорнослив — сушені сливи (угорки).

Чорнушка — насіння, уживане, як прянощі.

Чуфа, див. Смикавець їстівний або земляний мигдаль.

Н. Ч

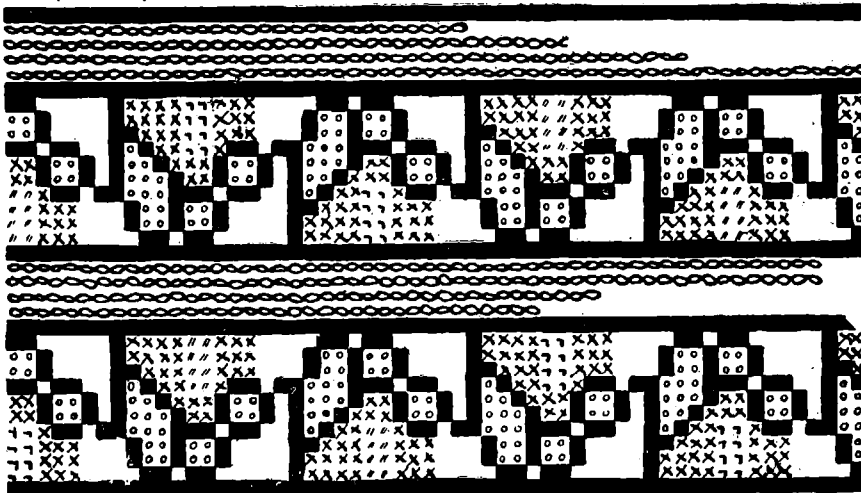
У ПРАЦІ

У місці праці стараємося одягнути щось своєрідне. Це може бути вишивана блузка, китпарик чи поясок. Радіємо, коли зверне на себе увагу. Тоді можемо гордо пояснити, що наше надбання. І що всюди, де українки не проживали б вони ним користуються.

І справді! Ці моделі запроєктовані в Україні. Невідомо, чи їх на місці можуть зладити для себе запрацьовані українські жінки. Але українські моделери це запроєктували і ми з того можемо скористати.

1. **Модель "Маруся"**. Складається з блузки з тонкого полотна з довгими рукавами. На рукаві вишиваний орнамент або нашивна борта. До того спідниця з плахтової тканини, поширена до низу. Поверх того довгий китпар в одній із красок плахти.

2. **Модель "Люба"**. Сукня з ясного поліестру з довгими рукавами розширена до низу. Комір-стоячок і невелика пазушка. Широкий пояс із декоративної тканини в народньому стилі. Того самого кольору обвідка на комірці й пазушці.

Краски: ◆◆ чорна, oo oo золота або срібна, xx xx темночервона, ++ ясно бурачкова, OO OO гаряче-жовта, // зелена, LL темно-фіолетна.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Сл. п. Олена з Кобиллянських Панчук

У листопаді м. р. померла у Чернівцях на 74 р. життя с. п. Олена з Кобиллянських Панчук. Покійна була дочкою брата письменниці Ольги Кобиллянської. У домі письменниці провела Покійна Гелюся, як її звала О. К., свої молоді літа і зазнала там і радості і смутку. Закінчивши учительську Семінарію знайшла працю вчительки, бо дім письменниці вимагав помочі Покійної Гелюсі. Ще перед першою світовою війною тут гостювала кілька разів Леся Українка а по війні заїздила з Галичини с. п. сенаторка Олена Кисілевська і другі. І "своїх", місцевих гостей було споре число, як зимою так і літом. А письменниця радо їх вітала, бо її професійна діяльність вимагала контакту з людьми.

Покійна вийшла заміж за працівника Університетської Бібліотеки Д-ра Е. Панчука та мала двох синів, що стали життєвим змістом письменниці. Ольга Кобиллянська померла у 1941-ім році на руках своєї Гелюсі.

Наприкінці свого життя зазнала Покійна тяжкого удару, бо один її син помер на удар серця під час конгресу науковців у Москві 1972-го року. Залишила в смутку мужа, сина, 4-ох унуків та близьких товаришок, розкинутих у краю й на чужині, що зберігають її пам'ять.

К. Пігуляк

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 14-го червня ц. р. відійшла у Вічність піонерка 21-го Відділу **бл. п. Марія Когут.**

Покійна походила з села Кулява в Західній Україні. До Америки прибула в 1907 р. Одружившись, крім родинних обов'язків працювала заробітково, щоб допомогти чоловікові у тримати велику родину. У ряди СУА вступила саме тоді, коли заснувався 21ий Відділ. Була прикладною його членкою около 42 роки.

Залишила в смутку чоловіка Фреда, шість синів, одну доньку і дев'ять внуків.

Членки Відділу взяли участь у похоронних відправах.

Вічна їй пам'ять!

Управа 21-го Відділу СУА
Бруклін, Н. Й.

З сумом повідомляємо, що дня 10-го липня 1975 р. відійшла у Вічність довголітня і прикладна членка 28-го Відділу СУА в Ньюарку-Ірвінгтоні св. п. **Флорентина Дорошенко.**

Вона народилася дня 20-го травня 1894 р. в селі Верем'яни, повіт Заліщики. До Америки приїхала молодою дівчиною і тут вийшла заміж. До 28-го Відділу СУА вступила в 1954 р. і довгі роки працювала для його добра. Останні три роки була заступницею голови Відділу.

В прощальному слові після панахиди голова Відділу Лідія Гладка підчеркнула заслуги Покійної для громадянства і віддану працю дня нашої організації. Численно зібрані члени Відділу попрощалися з Нею востанне, складаючи квіти на її відкриту домовину.

Наталія Загайкевич
пресова референтка

Замість квітів

Замість квітів в першу річницю смерті моєї Дорогої МАМИ бл. п. **Февронії ГЕРАСИМОВИЧ** з Омельських складаю 25 дол. (цеглину) для розбудови Музею СУА в Нью-Йорку.

Ярослава Лушпинська
чл. 64 Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Василя Гусара**, нашого незабутнього брата і вуйка, складаємо 50.00 дол. на Музейний Фонд СУА.

Марія і Ярина Турко

Замість квітів на могилу у далекій Австралії бл. п. **Софії Пасічинської** матері нашої голови 24 Відділу п. Ірени Левицької, складаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" 50.00 дол.

По 10.00 дол. — Ольга Заремба, Марія Хитра, Розалія Бойчук
По 5.00 дол. — Анна Іванців, Леся Когут, Катерина Кернична, Юлія Полянська.

Замість квітів на свіжу могилу друга по зброї **Василя Гусара** складаю дол. 25.00 на Фонд Українському Студентів у Бразилії.

Юрій Калина Лопатинський.

Замість квітів на могилу в пам'ять союзнянки бл. п. **Анастасії Мазяк** складають 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Юстина і Марія Козакові

Замість квітів на могилу бл. п. **Анастасії Мазяк** складають на Бразильську акцію 10.00 дол.

Лідія і Сергій Лазуренко
Дітройт, Мічеген

Замість квітів на свіжу могилу заслуженої союзнянки, піонерки і громадянки бл. п. **Анастасії Демян**, складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Ірина Козаченко
членка 23 Відділу СУА в Дітройті

Замість квітів в пам'ять могого незабутнього брата бл. п. **Андрія Кліма** складаю 10.00 дол. на Фонд Суспільної Опіки через 82-ий Відділ СУА і 3.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ярослав Клим

Замість квітів на могилу бл. п. **Гелюсі** з Кобиллянських Панчукової складаю 10 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ольга Бранчик.

Як вінок нев'янутих квітів в пам'ять бл. п. **Софії Саврас** із Золочева, мами моєї дорогої товаришки Марійки Кушнір, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ярослава Стасюк

Замість квітів в річницю смерті тети бл. п. **Христини Мриц**, складаємо 10.00 дол. на Фонд "500" і 5.00 дол на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Іванна Хмільєвська
Марія Улянович

Замість квітів на могилу бл. п. **Марії Панкевич**, складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Соня Адріанович

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

РІЧНИЙ З'ЇЗД

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

— Давно не було так тісно, так радісно.. — сказала почесна голова СУА Лідія Бурачинська, головуючи на з'їзді.

Справді — 47 делегаток від 17-ти Відділів та 5 гостей зібрались 16-го лютого 1975 р. на річний з'їзд округи. Праця з'їзду була успішна. Відкрила його молитвою голова Лідія Дяченко. До президії обрано: Лідію Бурачинську на голову, Мирославу Зубаль на заступницю, Лесю Різник, заступницю голови СУА, на почесного члена президії, Галину Царинник — на секретарку. До Комісії обрано: верифікаційної — М. Матвійків, С. Жмуркевич, О. Микитин, постанов — В. Ценко, Л. Лемішку, Я. Кобрин. Протокол із попередніх зборів присутні затвердили без змін.

Звіти управи і референток показали, що рік не минув марно. Організаційна референтка Анна Олійник подала детальну картину стану Відділів і звітувала про завершення праці над створенням нового Відділу ч. 112 у Вормінстер та заведення картотеки членства Округи.

Менш насичений був звіт виховної референтки Іванни Федорів. Причина в тому, що лише три Відділи округи мають виховну референтку.

Звіт культурно-освітньої референтки Володимири Ценко охоплював її працю і діяльність попередньої референтки Тані Оніл, яка захворіла. Праця Відділів в цій ділянці була надзвичайно активною.

Успішно була і праця Відділів в ділянці суспільної опіки — референтка Марія Варварів. Деякі Відділи знайшли спонзорів для стипендії у Бразилії (43, 59, 78), деякі висилають від себе (10, 54, 90, 91). У 78 Відділі три членки оплачують стипендію самі. Цей Відділ висилає до школи в Бразилії збірку "Діти — дітям".

Пресова референтка Ірина Ванчицька ствердила, що Відділи

Голова Окр. Управи Філядельфія Лідія Дяченко

дописували до нашого журналу і загальної преси. Зладжено хроніку Відділів.

Звіт господарської референтки Мирослави Прокопович показав, що ця ділянка праці важлива, має традиційне і виховне значення та здобуває фонди Відділам.

Всі референтки скликали засідання відповідних референток Відділів.

Відчит голови Лідії Дяченко свідчив про її невсипущу працю та подав аналізу роботи і фінансового стану Відділів. Вона відзначила пошквдження діяльності нашої Округи, зокрема тому, що це був рік Золотої Конвенції СУА.

В дискусії присутні обговорювали потребу підтримувати загальні почини нашої організації, а особливо цінний Музей СУА. Дискутували над справами Округи: вкладка Відділів до Округної Управи, справа заряду домом СУА у Філядельфії. Прийняли внесок ОУ признати почесне членство Округи Стефанії Пушкар і рівночасно звернутись до Централі СУА з проханням надати їй відзначення громадської діячки в Році Жінки-Українки.

Присутні вислухали слово заступниці голови СУА Лесі Різник. Слово її підкреслило ще раз, що належимо до найстаршої, найповажнішої жіночої організації і що наша організація це не "хтось там", не "вони", а ми всі, кожна членка.

Контрольна Комісія (голова Г. Царинник) стверджувала, що праця у звітному часі була якнайкращою, відзначила велику працю для добра Округи її голови Лідії Дяченко.

На внесок голови номінаційної комісії Ірини Мамчин обрано нову Управу: Лідія Дяченко — голова, Стефанія Кохановська, Мирослава Зубаль, Петруся Савчак — заступниці, Олена Шиприкевич — касирка, Галина Царинник — секретарка. Референтки: організаційна — Наталя Даниленко, культурно-освітня — Ярослава Кобрин, виховна — Стефанія Колодій, суспільної опіки — Марія Варварів, зв'язків — Ольга Мосьондз, преси — Володимира Ценко, імпрезова — Стефанія Жмуркевич, господарські — Мирослава Прокопович, Леонтиня Петрович; вільні членки — Марія Євсєвська і Галина Гомз'як. Контрольна комісія: Анна Богачевська — голова, Наталія Лопатинська, Лукія Гриців — членки.

Галина Царинник

ПОСТАНОВИ З'ЇЗДУ

26-го лютого 1975

1. З нагоди Року Жінки Українки Округний З'їзд вітає Почесну Голову-Основницю Олену Лотоцьку і Почесну Голову СУА Лідію Бурачинську та висловлює їм признання і подяку за провід та невтомну працю, бажає їм багато здоров'я та сил.

2. У зв'язку з проголошенням Об'єднаними Націями 1975 року Міжнародним Роком Жінки, що відкриває нові можливості зв'язків і контактів, Округний З'їзд прохає зорганізоване жіноцтво використати цей рік для правдивого представлення невідлучного становища української жінки на Рідних землях та її страдницького шляху.

3. Округний З'їзд вітає новообрану Управу СУА, що її у 50-ліття існування організації очолила мгр. Іванна Рожанковська, та запевняє свою піддержку у всіх починах.

4. Округний З'їзд стверджує організаційний ріст Округи, активізацію молодого членства, створення нового Відділу ч. 112 та молодечих підвідділів та прохає не допустити до самоліквідації піонерських Відділів наслідком старечого віку і недуги. Належить приділити їм спеціальну увагу та знайти шлях для оновлення і оживлення їхньої праці. Таку саму увагу прохає приділити англійськими Відділам Округи.

5. Ідучи за вказівками Ювілейної Конвенції СУА, належить затіснити співпрацю поміж окремими Відділами, що повинно проявлятися у піддержці влаштовуваних імпрез, як

Окружний З'їзд — Округи СУА Філадельфія
Regional Meeting. Philadelphia.

також розглянути можливість спільних починів.

6. Окружний З'їзд вітає ініціативу Відділів у влаштуванні мистецьких виставок, фестивалів і показів, а у зв'язку з наближенням святкувань 200-ліття самостійності Америки, Окружний З'їзд поручає дати повну підтримку у запланованих святкуваннях наших громад, як також співпрацю з іншими етнічними групами.

7. Окружний З'їзд вітає створення Осередку Суспільної Служби у Філадельфії та вірить, що такі станиці постануть в інших важливих осередках.

8. Одним з найважливіших завдань організації є дошкільне виховання. Прохаємо й на майбутнє приділити цій ділянці спеціальну увагу та розглянути можливість створення дитячих світличок і садочків у місцевостях, де їх ще не має.

9. Окружний З'їзд стверджує, що для дальшої успішної праці округи кінечним є задержання за Округом дому СУА, що вимагає збільшеної фінансової підтримки Відділів нашої Округи.

Ріночасно закликаємо членство закуповувати цеглинки на сплату дому СУА в Нью-Йорку, що в майбутньому буде осідком Музею СУА. Також прохаємо членство зібркою експонатів збагачувати цю музейну збірку.

10. Окружний З'їзд клонить голову перед героїською поставою українського народу та закликає до всецілої підтримки праці Комітетів Оборони

Переслідуваних. Пам'ятаймо про тих, що за словами "Треносу" І. Калинця для В. Мороза:

"З любови до нас Ти прийняв на себе цей важкий Хрест,

Щоб зберегти нас від найбільшого гріха байдужости до вогню".

НАША УЧАСТЬ У 200-ЛІТТІ АМЕРИКИ

З ініціативи місцевого УККА створено у Філадельфії під проводом д-ра І. Скальчука громадський комітет для вшанування 200-ліття Америки. Від Окружної Управи увійшла до президії голова Лідія Дяченко, до програмово-планувальної комісії, яку очолює Стефанія Пушкар, — Стефанія Кохановська і Леся Бервецька, до комісії зв'язків Володимира Ценко і Патриція Савчак, до комісії фінансової Ірина Скульська. У рамках Міського Комітету 200-ліття є запланованих кілька виступів. На 8-го листопада ц. р. передбачена виставка народнього мистецтва і мистецьких виступів у залах Пенсильванійського університету. Вже на весні ц. р. ми брали участь у великому міському фестивалі національностей, де 10, 20 і 88 Відділи СУА мали станки з українськими стравами і печивом. Добірні страви і удекоровані вишивками станки притягали публіку. Чистий

дохід із продажу поділено на дві частини — одну дістав Український Комітет 200-ліття Америки, а друга припала згаданим Відділам СУА.

У зв'язку з 200-літтям Америки Інститут Національностей у Філадельфії незабаром видасть довідки про громадські організації різних національностей. Окружна Управа вислала Інституту матеріали про Союз Українок Америки, зокрема про місцеву Округу.

СВЯТО ЖІНКИ-ГЕРОЇНІ.

У співпраці з іншими жіночими організаціями наша Округа намітила це вшанування на 13-го квітня ц. р. Свято відкрила вступним словом голова Об'єднання Українських Православних Сестрицтв Галина Петренко, яку представила присутнім Оксана Генгало (УЗХ) Присутні вислухали її слово, вітаючи вперше цю громадську діячку у нашому місті. Хор "Чайка" під орудою проф. Ірини Чуми і при супроводі Христі Остапович відспівав дві пісні ("Ой, не зникли золотії терни", "Пісня для рідного краю"). Володимира Ценко, пресова референтка Округи, виголосила святочну промову. В ній подала історію страдальної й нескореної української жінки, яка після кожної невдачі нашого народу розбуджує його до нового життя. Тріо СУМА "Соловейки" в складі Тамари Петришин, Маріянни Гаманюк й Олі Максим'юк, відспівало "На могилах борців" А. Гнатишина і "Старенька мати" в обрібці Зої Маркович.

Після деклямації Лесі Трипупенко (вірш М. Боеслава) і мелодеклямації Наталки Турченко ("Напис на стрілецьких могилах" Б. Лепкого) при супроводі проф. Зої Маркович виступала співачка Юлія Шашаровська при супроводі Роксоляни Герасимович. Вона відспівала О. Нижанковського "Розкрийте зіниці", і Я. Лопатинського "Надія" — пісні, достосовані до програми свята. Це враження скріпила збірна деклямація Олеса Бердника "Заповіт письменника і Хартія Свободи", яку виконала група молоді (Уляна Бачинська, Ігор Мірчук, Максим Тарнавський). Останньою точкою програми була "Пісня про рідну землю" і "П'ятсот героїнь Книгіру" (муз. Р. Степаняка), що їх виконав хор "Чайка". На закінчення свята присутні відспівали "Не пора"...

НАШЕ ЖИТТЯ, ЖОВТЕНЬ 1975

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗІ СВІТОВОЇ ЖІНОЧОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ У МЕХІКО.

Дня 23-го липня 1975 на запрошення Округної Управи прибули до Філадельфії дві учасниці Світової Конференції Міжнародного Року Жінки. Це були — Ольга Ставнича, заступниця голови і Каміля Смородська, референтка зв'язків головної Управи. У домі СУА їх привітала численна публіка.

Вечір відкрила голова Округу Лідія Дяченко, вказуючи на вагу цієї Конференції. Пояснила, що обидві делегатки були членами української групи і представницями СУА. Першою промовила Ольга Ставнича. Вона подала коротко хід Конференції, зокрема зайнять, що їх довелось виконувати день за днем. Це звітлення появилось у "Нашому Житті" ч. 7. 1975 п. н. "Мехіканський щоденник".

К. Смородська розповідала про зустріч й розмови з людьми. Присутні почули про завязті дискусії, що їх провадили учасниці між собою, реакцію публіки на їх виступи на "Трибуні", опір, що їх ставила наша делегація пропагандивним заходам советських представників, перебіг прийняття, що його влаштували пані зі СФУЖО і СУА.

Із питань, які присутні ставили делегаткам видно було, що публіка живо перейнялась розказаним і була їм вдячна за дотеп і відвагу. Всі були тієї думки, що треба використовувати кожну нагоду, щоб засвідчити перед світом наше змагання до волі.

11 ВІДДІЛ СУА ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Хоч Відділ останніми часами сповільнив свою працю, все ж таки дещо пророблено. Організаційні референтки Ольга Тритяк і Мирося Глушок на весні зорганізували молодечий Відділ.

На перші товариські сходи, що відбулися в домі Ольги Тритяк, прибули Наталка Даниленко, референтка молодечих Відділів Округу і Марія Панчак, членка 98-го Відділу СУА у Філадельфії. Н. Даниленко вміло провадила цю першу зустріч молодих. М. Панчак привезла альбом Відділу де зілюстрована різномодна його діяльність. Вибрано ініціативний

Перша зустріч нового молодечого Відділу у Трентоні. Від ліва. Горішній ряд: інж. Наталка Даниленко, Тамара Веремієнко, Леся Сенік, Оксана Тритяк, Ольга Тритяк, Слава Кардаш. Долішній ряд: Марійка Панчак, Мирося Глушок, Дарія Сенік, Марійка Глушок.

First meeting of the Young Branch in Trenton.

комітет і зібрано першу вкладку. При каві й солодкому велася гутірка про скріплення товариського життя і можливості праці.

11-ий Відділ підготовляє "Печення картоплі" 14-го вересня 1975 на площі Народного Дому. Це вже наша традиційна імпреза. 5-го жовтня голова Людмила Сердюк підготовляє Свято Жінки Героїні.

Ольга Тритяк, пресова референтка.

МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ СУА

Ініціативний Комітет, вибраний на сходах 22-го березня, намітив членок Управи і підготував основуючі збори, що відбулися 15-го травня 1975. Зборами провадила Людмила Сердюк, голова 11-го Відділу СУА. До нової Управи ввійшли: Оксана Тритяк — голова, Леся Сенік і Надя Гафткович — заступниці, Дарія Сенік — касирка, Марія Глушок — секретарка. Референтками стали: Марійка Мицик — організаційною, Мирося Глушок — культурно-освітньою і зв'язків, Тамара Веремієнко суспільної опіки, Наталка Кузик — пресовою. Членками Відділу стали: Надія Фат, Ольга Велико-рідько, Марія Спірала, Марія Лесик і Галя Пилип'як.

Під час перших ширших сходин

13-го квітня Ольга Тритяк, організаційна референтка 11-го Відділу, ознайомила присутніх із початками жіночих організацій, головно Союзу Українок в Україні і на еміграції. На ширших сходах 6-го червня, на які запрошено 11-ий Відділ СУА, др. Богдан Фаріон відчитав доповідь на тему пістряка у жінок. На цю тему розгорнулась дискусія. Дня 28-го червня у домі голови Оксани Тритяк відбувся товариський вечір для членок і їх чоловіків.

Голова Відділу і Мирося Глушок — секретарка є членами громадського комітету для вшанування 200-ліття Америки. Голова увійшла до комітету свята в честь Тараса Чупринки.

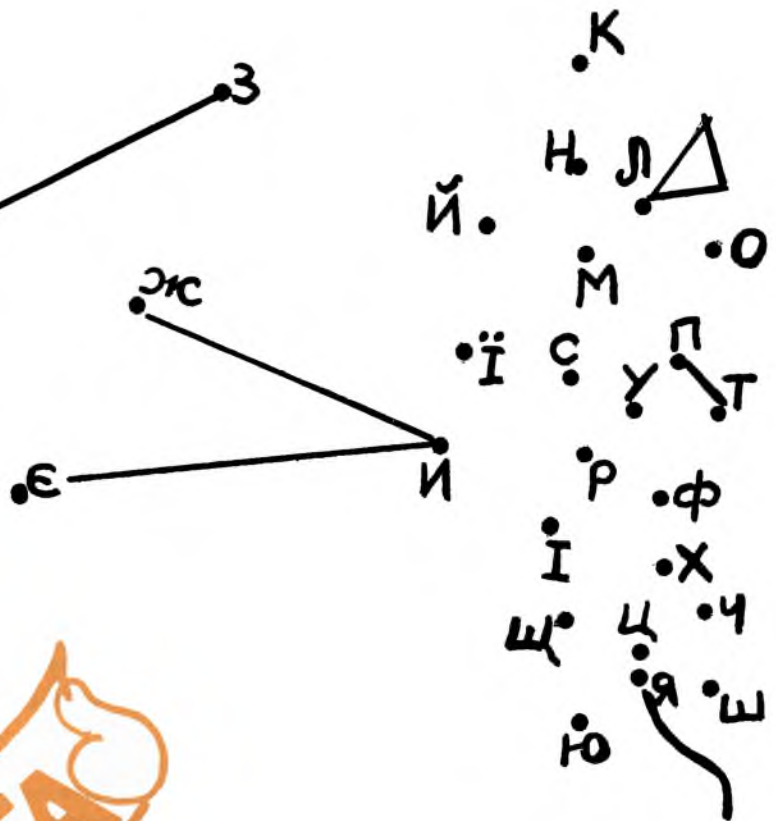
Новий Відділ підготовляє виставку народного мистецтва, що відбудеться у вересні у "Рідер Коледжі". Плянує дитячу забаву в листопаді ц. р.

Відділ відбуває щомісячні сходи також у вакаційному часі. Усі членки дружньо співпрацюють у запланованих імпрезах.

13-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. УЛЯНИ КРАВЧЕНКО, ЧЕСТЕР, ПА.

Відділ відбув 10 сходин. Дві делегатки брали участь у 17-ій Конвенції СУА. Відділ активно співпрацює з

(Продовження на ст. 36)

1. Пригадайте собі українську абетку (гл. Н. Ж. ч. 7). Потягніть лінію у правильному порядку літер. Побачите те, чим люблять діти бавитися восени.

2. Відгадайте слова з протилежним значенням. (Наприклад великий м а л и й)

- 1. Високий — — — — —
- 2. широкий — — — — —
- 3. грубий — — — — —
- 4. далекий — — — — —
- 5. плиткий — — — — —
- 6. теплий — — — — —
- 7. гіркий — — — — —
- 8. ясний — — — — —
- 9. старий — — — — —
- 10. білий — — — — —

Розв'язка на обкладинці

МАЙСТРУЄМО СКРИНЬКУ НА ЖУРНАЛИ: "НАШЕ ЖИТТЯ", "ГОТУЙСЬ", "ВЕСЕЛКА" ТА ІНШІ.

ПОТРІБНО:

- 1 пуделко з порошку до прання (відповідне до розміру журналу)
- 2 плястиковий папір

Відтяти верх пуделка і половину попередньої його частини. Вичистити середину із залишків порошку. Обліпити пластиком папером та зробити наліпку з назвою журналу.

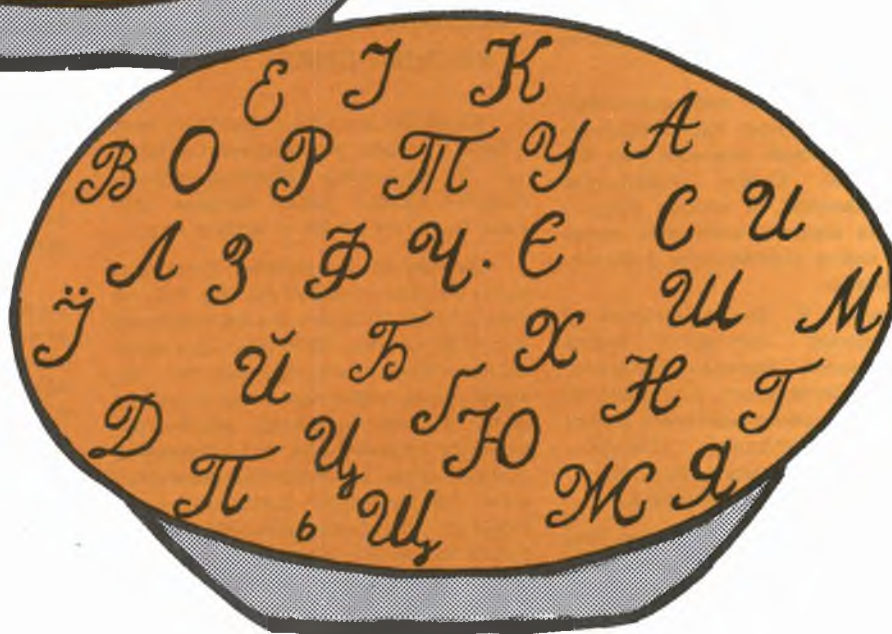
Змайструйте і подаруйте комусь.

Абеткова зупа

Чи ви засвоїли абетку? Пригадайте собі її з серпневого числа, "Нашого Життя".

Допасуйте друквані літери й писані.

Окружною Управою, дві членки є в її проводі. Пред Різдом Відділ влаштував "перед-святочний базар".

Відділ є опікуном місцевої "Рідної Школи" і разом з нею влаштував "Ялинку". Члени Відділу причинилися до поживлення діяльності Пласту на терені Честеру, Па.

Приготовлено буфет, що його розпродано при грі "бінго", а дохід передано Комітетові 200-ліття на строї для танцювальної групи. Розпродано поміж членством усі цеглини на розбудову Музею СУА. Вишито на престольні обруси і передано їх церкві св. Духа у Честер.

Мирослава Зубаль
пресова референтка

54-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ІМ. 500 ГЕРОЇНЬ, ВІЛЛІНГТОН, ДЕЛ.

СВЯТО В ЧЕШТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Свято в честь Тараса Шевченка, влаштоване дня 13-го квітня 1975 р. заходами Відділу, було вдалою імпрезою. Його успіх треба завдячувати багатій і різноманітній програмі, у виконанні якої взяли участь дві професійні сили — скрипаль Рафаель Венке і членка 54-го Відділу співачка-сопрано Марія Ясінська-Мурована, яка була ініціаторкою і головною організаторкою імпрези, у влаштуванні якої допомогли їй інші членки Відділу, зокрема його голова Марта Трофіменко і Алла Рудавська, мистецький дорадник і головний декоратор концерту.

Після відспівання американського гимну М. Мурованою під акомпаньямент Івана Дулика мішаний хор під диригентурою Сергія Ковальчука виконав "Заповіт", а голова Відділу виголосила коротку, змістовну доповідь про поета українською й англійською мовами.

Скрипаль Р. Венке виконав у фортепіановому супроводі Карла Себаса твори Брамса, Грудина, Степового і Венявського, а сопрано М. Мурована, якій акомпанював І. Дулик відспівала композиції Лисенка, Рудницького, Степового до слів Т. Шевченка і композиції Фоменка.

Рецитаторка Клявдія Кемпе-Гош виголосила два твори Т. Шевченка, а учениця Тетяна Гусар по-англійськи відчитала уривки з творів поета.

Свято закінчено співом українського національного гимну.

Комітет (59 Відд.) вистави "У восьми днях довкола світу". Від ліва: Н. Зінкевич, О. Сушко, Л. Лемішка, І. Траска, М. Булавка, О. Коропецька, М. Полішук.

59th Branch committee of exhibit "Eight days around the world".

Імпреза відбулася в просторій акустичній залі "Віллінгтон Мюзик Скул", що має гарну сцену і розпоряджає високоякісним фортепіаном. Заля була майже цілістю виповнена публікою. Зокрема було багато молоді, про чисельну участь якої подбала українська студентська група при делаверському університеті, що її опікуном є 54-ий Відділ, а його членка Іра Біла є дорадницею і вчителькою танців студентів.

Лідія Гарванко
пресова референтка

59-ИЙ ВІДДІЛ СУА, БАЛТІМОР, МЕР.

"ДОВКОЛА СВІТУ У ВОСЬМИ ДНЯХ".

59-ий Відділ СУА в Балтімор взяв участь в імпрезі під згаданю назвою, що її влаштував Міжнаціональний Комітет нашого міста. Імпреза тривала від 21-го до 29-го червня ц. р.

Виставкові павільйони були відкриті в суботи і неділі від год. 1:30 по пол. до год. 10:30 веч. а в дні тижня від год. 6:30 до год. 10:30 веч. До участі зголосилося 14 національностей, що мали змогу впродовж восьми днів, у своїх власних домівках демонструвати все те найкраще, що привезли з рідного краю, що люблять, плакають і чим збагачують американську культуру. Інтернаціональний Комітет видав книжечку-пашпорт, пред'явник якого мав змогу відвідувати всі виставкові павільйони довільну кількість разів. У відповідні години Комітет забезпечував безкоштовний доїзд.

Свій павільйон ми назвали "Київ" і печаткою з написом "Київ" і силуетою Софійського Собору ми штемплювали книжечки-пашпорти наших відвідувачів. До співпраці з нами приступили: місцевий Відділ "Самопоміч", Пластова Станиця і Відділ Українського Музичного Інституту.

Підготовча праця розвивалася в трьох комітетах: виставковому — Л. Лемішка, О. Зінкевич, О. Сушко, М. Полішук, І. Траска; інформаційному — Д. Горбачевська, З. Гаюк, Р. Зелінська і панове А. Чорнодольський і Б. Булавка — представники від Пласту і Міжнародного Комітету; господарському — А. Полішук, Г. Пісецька, Г. Самутин, А. Стельмах. Працю комітетів координувала голова 59-го Відділу СУА Марія Булавка. В результаті солідної підготовки імпреза випала дуже вдало.

Виставка на тему "Прикладення української вишивки, килима і різьби в модерному мешканні" милувала око глядача багатством барв і строгістю рисунку. Виставлені речі доповняли себе, гармонізували з собою і творили прийнятний ефект.

Подихом рідної землі віяло з кутка Українського Музичного Інституту. На столику, накритому вишитою серветкою, лежали — бандура, скрипка, музичні видання УМІ, знімки С. Людкевича і Ф. Колесси, а на стіні був почеплений портрет М. В. Лисенка. Цей куток був під зарядом директорки місцевого відділу УМІ Л. Шав'як.

У пластовому кутку були зразки пластових одностроїв, пластова філятелія, видання і відзнаки та мапа українських поселень у світі. Цей куток влаштували пластуни під наглядом станичної О. Коропецької.

У кутку "Самопомочі", що був під зарядом голови цієї установи Е. Притули, була шафка з керамікою і писанками та картки Слави Сурмач-Мілль, які відвідувачі радо купували.

При вступі до павільйону всі гості-відвідувачі діставали чепурну лютючку з інформацією про українців в Америці і в світі, про їх культуру, церкву і теперішню політичну ситуацію.

Пані з господарського комітету частували гостей українськими стравами, печивом і напитками. Членки Молодечої Секції Відділу дижурували, вітали гостей і пояснювали експонати. Варто згадати громадську поставу Сяні Палійчук, яка 21-го червня відсвяткувала своє одруження, а вже 24-го червня дижурувала в пластовому кутку.

Окрема програмка інформувала відвідувачів, в яких годинах буде відбуватися показ вишивання, писання писанок, кераміки чи музичні виступи. Вишивку демонстрували: Т. Хархаліс, М. Улянович, М. Сушко і Л. Саламаха, кераміку — Е. Чорняк; писанки — Г. Мудра, В. Лазарко, Л. Чернодольська і С. Михайлишин, що на нашому терені є піонеркою в пропагуванні цього мистецтва. Ці покази, зокрема музичні виступи братів Вацлавових при акомпаніменті Л. Шав'як, чи фортепіанове сольо І. Хая, чи Л. Ковальської були прикрасою і оживленням програми.

Переглядаючи книгу, в яку відвідувачі вписували свої завваги і вражіння щодо нашого павільйону, можна сказати, що імпреза була інформуюча, вдала і доцільна.

Відділ складає сердечну подяку клітині "Самопомочі" УМІ і Пластовій Станиці за співпрацю.

Щире спасибі належить тим особам, що дижурували в нічні години, коли не було відвідувачів.

Р. Зелінська

УЧАСТЬ У ФЕСТИВАЛІ НАРОДНОГО ПОБУТУ

На запрошення Мистецької Ради мерипендського стейту 59-ий Відділ СУА взяв активну участь у Фестивалі Народного Побуту, який відбувся в містечку Вестмінстер у днях 11-13 липня 1975 р.

Під просторим наметом Відділ влаштував виставку кераміки, різьби, вишивок, килимів, писанок. Загальну увагу притягав наш історичний інструмент — бандура. Постійно від-

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірних і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

бувався показ розпису писанок і кераміки.

В окремому кутку намету була розташована кухня, в якій демонстровано варення українських традиційних страв — борщу, голубців, вареників. Зацікавлені могли пробувати ці страви, як також смакувати тортів й інше солодке печиво. На бажання могли теж отримати приписи готування наших страв і печива.

Хоч погода була несприятлива, відвідувачів було багато і поміж ними та організаторами українського показу нав'язався теплий контакт.

При влаштуванні цієї імпрези працювали: М. Булавка, Н. Зінкевич, А. Самутин, А. Поліщук, О. Сушко, Е. Чорняк, Л. Хай, В. Лазарко. Допомогали їм студенти: Ярко Зінкевич, Ліда і Марта Сушко, Христина Саламаха, Галина Мудра, і Марта Подоляк. Всі виконали своє завдання похвально.

Відділ отримав від Мистецької Ради стейту Мериленд листа з подякою за участь у фестивалі і запрошення співпрацювати в майбутньому.

Мистецька Рада покрила кошти, зв'язані з участю Відділу в цій імпрезі.

Раїса Зелінська

ХРИСТИНИ 112 ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЕНИ КУЛЬЧИЦЬКОЇ

Дня 3 травня ц. р. з'їхались членки і гості до церковної залі парафії св. Анни у Воррінгтоні біля Філадельфії. Тут мали відбутися христини Відділу, що вже має за собою гарні осяги, а саме — дитячу світличку і клясу для англійських дітей, виставки нар. мистецтва і дарування англійських книжок про Україну до шкільних і публічних бібліотек.

Членки Відділу — це молоді жінки, що приїхали малими дітьми до Америки по 2 світовій війні або й тут народжені. Всі вони добре говорять

по-українському і з охотою працюють суспільно.

Залю прибрали святочно членки — Л. Бервецька, Х. Їжак і С. Голь. Столи були застелені вишивками і замаяні кушниками братків зі свічечкою. Кожній учасниці при вступі вручавано хризантему і запрошувано до перекуски, що її майстерно задала госп. референтка О. Михайлюк.

Над головним столом висів килим з іконою, а від нього були простягнені стрічки, приготовлені до акту хрищення. Окремо відведений куток покровительки Відділу, де розложено виставку її картин. Її портрет намалювала Л. Бервецька.

Свято відкрила голова Відділу Ліда Криль. У своїй короткій і цікавій промові згадала про заслуги о. шамб. Москаля при творенні цього Відділу. Солістка квартету "Сопілка" Оріся Гевко відспівала гимн СУА, а о. шамб. Москаль провів молитву. Слїдувала вечеря, що її подали членки. Церемонію хрищення вміло провела голова Округи Лідія Дяченко. Представниць Відділу покликано до тримання стрічок. Вони вкидали письмові привіти і подарунки до відра над "криницею щастя". Новоохрищений Відділ привітали кол. голови СУА С. Пушкар і Л. Бурачинська, заступниця голови Округи Н. Даниленко, о. шамб. Москаль. П. Л. Бервецька розказала українською й англійською мовами про життя і творчість малярки Олени Кульчицької. У мистецькій частині програми 6-літня Х. Пасічник продекламувала вірш В. Цісика "Снилося мені, що я вже Союзянка". Сольоспів її матері О. Пасічник дуже подобався присутнім, як також виступ тріо у складі С. Голь, Л. Саймон і О. Пасічник. Танцюристи В. і Х. Хапко і їх учні завершили програму.

Свято провадила вміло Л. Бервецька. Вечір закінчився молитвою, що її провів парох церкви св. Анни о. Р. Семінак.

Ніна Квашинська, прес. реф.

РІЧНІ ЗБОРИ

11-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ТРЕНТОН, Н. ДЖ

Річні загальні збори Відділу відбулися дня 8-го грудня 1974 р. Збори відкрила голова Відділу Віра Струк молитвою і привітала Ліду Дяченко, голову Окружної Управи в Філадельфії, попросивши її на передсідницю зборів. Секретаркою зборів вибрано Ольгу Тритяк.

У вступному слові Л. Дяченко згадала про зацікавлення Відділом Окружної Управи. Ліда Дейнека відчитала протокол з попередніх зборів.

Звітували: Віра Струк — голова, Оксана Микитин — касирка, Анастасія Бойцун — секретарка і референтки: Людмила Сердюк — імпрезова, Романа Мицик — господарська, Мирося Глушок — організаційна, Катя Ковшевич — суспільної опіки, Ліда Дейнека — пресова. За Контрольну Комісію звітувала Богданна Осадца.

Збори признали абсолюторію уступаючій управі і вибрали нову в такому складі: Людмила Сердюк — голова, Ольга Дзаман — заступниця голови, Богданна Осадца — секретарка, Оксана Микитин — касирка. Референтки: Люба Мриглоцька і Катя Ковшевич — суспільної опіки, Мирося Глушок і Ольга Тритяк — організаційні, Романа Мицик — господарська, Ольга Тритяк — пресова. Контрольна Комісія: Віра Струк, Анастасія Бойцун, Ярослава Лабка.

Нововибрана голова Людмила Сердюк подякувала присутнім за довір'я і просила їх співпрацювати для добра Відділу.

Ольга Тритяк
секретарка

Розв'язка зі сторінки "Розвага-Забава"

1. низький, 2.вузький, 3.тонкий, 4.близький, 5.глибокий, 6.зимний, 7.солодкий, 8.темний, 9.молодий, 10.чорний

КАЛЕНДАРЕЦЬ СУА

5-го жовтня — 12 год. Сл. Божа в церкві св. Юра, Н. Й.	
2 год. Святочна програма святкування 50-ліття СУА Відділів Округи Нью-Йорк	Окружна Управа Н. Й.
5-го жовтня — Збірка на Суспільну Опіку	64 Відд. Н. Й.
11-го жовтня — Вишивані Вечерниці	Окружна Управа Н. Й.
11-го жовтня — Обжинки	1 Відділ Н. Й.
18-го жовтня — Вишивані Вечерниці	22 Відд. Чикаго
18-го жовтня — Вечір молодих талантів	82 Відд. Н. Й.
19-го жовтня — 50-ліття СУА — бенкет	Відділи Округи Філадельфії
19-го жовтня — Відкриття виставки молодих талантів	64 Відд. Н. Й.
19-го жовтня — Льотерія	77 Відд. Чикаго
19-го жовтня — День Союзянки	Окружна Рада Нью Джерзі
25-го жовтня — "Гарбузова Вечірка"	83 Відд. Н. Й.
8-го листопада Забава — грає оркестра "Червона Рута"	104 Відд. Н. Й.
8-го листопада — Чайний вечір	1 Відд. Н. Й.
8-го листопада — Осіння забава	71 Відд. Джерзі Ситі
8-го листопада — Забава "Червона Рута"	104 Відд. Н. Й.
9-го листопада — Відкриття 19-ої Мистецької Виставки Жіночої Творчості	64 Відд. Н. Й.
9-го листопада 50-ліття СУА	получене з бенкетом Окружна Управа Нью Джерзі
22-го листопада — Доповідь "Три постаті жінок"	64 Відд. Н. Й.
23-го листопада — Обговорення Мистецької Виставки	64 Відд. Н. Й.
23-го листопада — Музичний вечір визначних учнів (в рамках Міжн. Року Жінки)	72 Відд. Н. Й.
23-го листопада Ярмарок	83 Відд. Н. Й.
13-го грудня — Різдвяний Базар (цілотижневий)	64 Відд. Н. Й.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA 108 Second Ave., New York N. Y. 10003	Альбом взорів до вишивання (серія 3, 4, 5)	3.75
Ціна з пересилкою		
3. Терлецька — Українські Страви	Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА	3.25
Рідна Пісня — співаник	Відзначки СУА	3.25